

உ
சிவமயம்

ருவக்கிரகத் தல யாத்திரை

புதன்	சுக்கிரன்	சந்திரன்
குரு	சூரியன்	செவ்வாய்
கேது	சனி	ராகு

Acc. No: 3385

உ1:38

அன்பளிப்பு :
மெ. பழனியப்பன்
ஸ்வாதி ஆர்கேடு
தில்லை நகர்,
திருச்சி 18.

அறிமுக உரை

AEL 3385

உலகில் வாழும் உயிர்களின் விதியை நிர்ணயித்து நடத்தும் அதிபதிகளாய் விளங்குபவர்கள் நவநாயகர்கள். இவர்கள் ஒருவரின் சாதகத்தில் அமர்ந்திருக்கும் லக்ஷங்களை பொறுத்தே பலன்கள் அமையும். தீய பலன்கள் வருமேல் அவற்றை நீக்கிக்கொள்ள பரிகாரங்களையும் சாத்திரங்கள் சொல்லியுள்ளன. அதன்படி நவநாயகர்களுக்கு உகந்த வழிபாடுகள் செய்து சாந்தி காண்கின்றார் மானிடர்.

இந் நவநாயகர்கள் மானிடர்கள் உய்யும் பொருட்டு இப் பூவுலகின் கண் கோயில் கொண்டு, வழிபடும் அடியார்களுக்கு அருள் பாலித்த வண்ணம் உள்ளனர். இத்தலங்கள் அனைத்தும் சோழநாட்டில் காவிரி நாயை ஒட்டி அமைந்துள்ளன. திருமங்கலக்குடி அருகிலுள்ள தூரியனார் கோயில் என்ற தலத்தில் ஒன்பான் கோள்களும் சிவனை நோக்கி தவமிருந்து தங்களது தொழு நோய் நீங்கப் பெற்றனர் என்பது வரலாறு.

ஞாயிறு தூரியனார் கோயிலிலும், திங்கள் திங்களுரிலும், செவ்வாய் வைத்தீஸ்வரன் கோயிலிலும், புதன் திருவெண் காட்டிலும், குருவாகிய வியாழன் ஆலங்குடியிலும், லெள்ளியாகிய சுக்கிரன் கஞ்சனூரிலும், சனிபகவான் திருநள்ளாற்றிலும், இராகு திருநாகேசுவரத்திலும், கேது கீழ்ப் பெரும் பள்ளத்திலும் கோயில் கொண்டு நாடி வருவோர்க்கு அருள் பாலிக்கின்றனர்.

தூரியன், செவ்வாய், குரு ஆண்கோள்கள். சந்திரன், சுக்கிரன், இராகு ஆகியன பெண் கோள்கள். புதன், சனி, கேது ஆகியன அலிக்கோள்கள் என்றும் சாத்திரம் சொல்கிறது.

இந் நவநாயகர்கள் இருக்கின்ற தல வரலாறுகள், உகந்த ஆடைகள், தானியங்கள், இரத்தினங்கள், மலர்கள், உணவு வகைகள், ஆகியனவற்றையும் இவர்களின் ஆற்றல்களையும் இந்நூலில் விளங்கத் தொகுத்துள்ளனர். இந்நூல் ஓர் அரிய தொகுப்பாகும்.

தூரியனின் அதிதேவதை சிவன், சந்திரனுக்கு பார்வதி, செவ்வாய்க்கு முருகவேள், புதனுக்கு திருமால், குருவுக்கு தென்முகக் கடவுள், சுக்கிரனுக்கு திருமகள், இந்திரன், வருணன், சனிக்கு இமயன் சாஸ்தா, இராகுவுக்கு காளி, துர்க்கை. கேதுவுக்கு விநாயகர். இக்கிரகங்களுக்குரிய அதி தேவதைகளை வணங்கினாலே அருள்கிடைக்கும் என்பர்.

இவ்வகையில் எல்லா விவரங்களையும் தாங்கள் இவ்வாண்டு மேற்கொண்டுள்ள நவநாயகர்களின் திருக்கோயில் வழிபாட்டு பயணத்தின் நினைவாக இந்நூலை காரைக்குடி அரு. உ. வகைப் பங்காளிகள் பெரும் பொருட்செலவில் வெளியிட்டுள்ளனர். சென்ற 1992-ஆம் ஆண்டு முதல் வழிபாட்டு பயணத்தை இராமேசுவரம் நோக்கி நடத்தி மலைவளர் காதலி உடனாய இராமநாதசுவாமியை நோக்கி வணங்கி அவருளால் இவ்வாண்டு நவக்கிரக வழிபாட்டுப் பயணத்தை மேற் கொண்டுள்ளனர். இவர்களின் ஆன்மீகப் பயணம் வெற்றியடையவும், இந்நூல் சிறப்புடன் வெளிவந்து பிறர்க்கு பயன்தரவும் அன்னை மீனாட்சியின் திருவடிகளை வணங்குகிறேன். இதை அரிதில் முயன்று தொகுத்து வெளியிட்ட அருமை நண்பர் எம்.பழனியப்பனுக்கு என் வாழ்த்துக்கள்.

காப்பியக் கவிஞர் . நா. மீனவன்.

நவக்கிரகத் தலங்கள் தோற்றுவாய்

அகில அண்ட சராசரங்களையும், அதிலுள்ள உயிரினங்களையும் படைத்து, காத்து இரட்சிக்கும் ஜகன்மாதாவான புதிபராசக்தியின் ஆணைக்குட்பட்ட உபாங்க தேவதைகளே நவக்கிரகங்கள். பூமியில் வாழும் மனிதர்களின் நன்மை தீமைகளை இந் நவக்கிரகங்களே நிர்ணயிக்கின்றன.

'கிரகம்' என்ற வடமொழி சொல்லுக்கு 'ஆகர்ஷிப்பது' அல்லது 'பற்றி இழுப்பது' என்று பொருள். எது எதைப்பற்றிக் கொண்டிருக்கிறது? தூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், போன்ற கிரகங்கள் வானத்தில் தனித்தனியே உலா வந்து கொண்டிருக்கின்றன. எவ்வாறு காந்தமானது ஒரு சிறு இரும்புத் துண்டை ஆகர்ஷித்துக் கொள்கிறதோ, அவ்வாறே இந் நவக்கிரகங்களும், தங்களுக்கு உரித்தான ஆகர்ஷண சக்தியின் மூலம், மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய சுக, துக்கங்களை ஆகர்ஷித்துக் கொண்டு அதாவது கிரகித்துக் கொண்டு அவனுடைய செயலை கருமங்களைத் தனக்கு பணியுமாறு செய்து, மனித வார்க்கத்தை ஆட்டிப் படைக்கின்றன. எனவே ஒவ்வொரு மனிதனும் நவக்கிரகங்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டே நடக்கின்றான்.

'இம் மனித தேகம்' என்கிற சாம்ராஜ்யத்திற்குப் பரம் பொருளாகிய ஈசுவரன் தலைவனாக - மன்னனாக - உள்ளான். சரீரத்தின் ஏனைய ஒன்பது துவாரங்களுக்கும் - ஒவ்வொரு பாகத்திற்கும் - ஒவ்வொரு கிரகத்தை அதிகாரியாக நியமித்து அதன் கடமைகளைச் செய்ய ஏதுவாகிறான்.

ஒவ்வொரு தேகத்திலும் உள்ள ஆத்மா, மனம், பலம், செல்வாக்கு, ஞானம், ஆசை, துக்கம், மகிழ்ச்சி போன்ற செயல்களுக்கு இக்கிரகங்களே அதிகாரியாக இருந்து செயலாற்றுகின்றன.

புறக்கண்ணால் நம் தேகத்திலுள்ள எலும்பு, தசை, இரத்தம் போன்ற உருவமுள்ள பொருள்களைப் பார்க்க முடிகிறது. நம் அகக் கண்ணால் உருவமற்ற - ஆனால் உணரக்கூடிய மாயப் பொருளான ஆத்மா, மனம், பலம், செல்வாக்கு, ஞானம், போன்றவைகள் கிரகங்களின் அம்சமாகவே மாறி நம் தேகத்தில் உறைந்து ஊழ்வினையால் ஏற்படும் பலாபலன்களை நமக்குத் தருகின்றன.

ஆகவே நமது உடலுடன் உறையும் இந் நவக்கிரகங்களை திருப்தி செய்யவும், நமது உடலில் உள்ள பாகங்களை வலிமைப்படுத்தவும் அந்த அந்த கிரகங்களுக்கு உரிய தானியங்களை, பொதுவாக நாம் தினப்படி உணவில் சேர்த்துக் கொள்கிறோம். உதாரணமாக நவக்கிரகக் கோள்களில் ஒன்றான சனிஸ்வரனுக்கு எள் பீர்தி. ஆகவே சனியன்று எள்ளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நல்லெண்ணையில் ஸ்நானம் செய்து அன்றைய தினம் சனிஸ்வரனை திருப்தி படுத்துகிறோம். அதையொட்டிதான் சனிநீராடு என்ற பழமொழியே வந்தது.

ஆகவே, இத்தகைய கிரகங்களை - கோள்களை - நாம் தினமும் வழிபட்டு வந்தால் நமக்கு ஊழ்வினைப் பயனால் ஏற்படும் பெரும் துன்பங்கள் விலகி, 'தலைக்கு வந்தது தலைப்பாகையோடு போயிற்று' என்ற பழமொழிக்கிணங்க பெரும் துன்பம் சிறு துரும்பாக மாறி நமக்கு நன்மைகள் நடக்கின்றன. ஆகவேதான், அன்பர்கள் சீறும், சிறப்புமாக வாழ - மகிழ்வுடன் வாழ - நவக்கிரகக் கோள்கள் உறையும் ஆலயங்களின் சிறப்பை இதில் தருகிறோம். படித்து பயன் பெற வேண்டுகிறோம்.

நவக்கிரகக் கோவில்களின் வரலாற்றை மங்கையர் மலர் ஆலய மலர், ஆனந்த விகடன் தீபாவளி மலர், நவக்கிரக பரிகாரவேஷத்திரங்கள் ஆகிய புத்தகங்களிலிருந்து தொகுத்து தந்திருக்கின்றோம். அவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி. இத் தொகுப்பிற்கு 'அறிமுக உரை' தந்த காப்பியக் கவிஞர் நா. மீனவன் அவர்களுக்கும் எங்கள் நன்றி. இந்த புத்தகத்தை அழகுர அச்சிட்டு தந்த "சுவாதி ஆப்செட்" P. அண்ணாமலைக்கு எங்கள் நன்றி.

ஈஸ்வர

M. பழனியப்பன்

சித்திரை 20

அரு. உ. வகை (விராமதியார் வகை)

3.5.97.

காரைக்குடி.

புராண வரலாறு

முன்னொரு காலத்தில் இமயமலைச் சாரலில் பல முனிவர்கள் தவம் செய்து வந்தனர். இவர்களில் காலவ முனிவர் என்று ஒருவர் இருந்தார். அவர் முக்காலத்தையும் அறிந்தவர். ஒருநாள் ஒரு இளந்துறவி காலவ முனிவரிடம் வந்து தனது வருங்காலம் பற்றி அறிவிக்கும் படி கேட்டார். காலவ முனிவர் தனது ஞானப் பார்வையால் இளந்துறவியின் வருங்காலம் பற்றி ஆராய்ந்து, உமது வருங்காலம் பற்றிக் கூற ஒன்றும் இல்லை என்றார். உடனே அந்த இளந்துறவி காலவ முனிவரைப் பார்த்து 'முனிவரே! மற்றவரின் வருங்காலம் பற்றிக் கூறும் நீர், உம்முடைய வருங்காலம் பற்றி அறிந்ததுண்டோ?' என்று கேட்டு நகைத்தார். உடனே காலவ முனிவர் இளந்துறவியை பார்த்து, 'நீ யாரப்பா? இவ்வளவு துணிச்சலாக இதுவரை யாருமே என்னிடம் கேள்வி கேட்டதே இல்லை' என்றார். 'என்னைத் தெரியவில்லையா? நான்தான் காலதேவன்' என்று சொல்லி இளந்துறவியாக வந்தவர் மறைந்தார்.

காலவ முனிவர் சிந்திக்க தொடங்கினார். தன்னுடைய வருங்காலத்தை எண்ணிப் பார்த்தார். தன்னுடைய முன்வினைப் பயனால் முற்பிறவியில் நண்டுகளின் காலை முறித்து தின்ற பாவத்தால், கூடிய விரைவில் தமக்கு தொழுநோய் வரப் போகிறது என்பதை உணர்ந்தார். மிகவும் மனம் நொந்து முகம் புலர்ந்து வாட்டமுற்றார். பின் தன் நிலையுணர்ந்து 'வருவன வந்தே தீரும். அதனைத் தீர்க்க வழி தேடவேண்டும். முன் வினைப் பயனை ஊட்டுகிறவர்கள் நவக்கிரகங்கள். நவக்கிரகங்களை நோக்கித் தவம் செய்து வினைப்பயனிலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும்,' என உறுதி பூண்டு விந்தியமலைச் சாரலுக்கு வந்தார். ஒரு நல்ல நாள் பார்த்து பஞ்சாக்கினி வளர்த்தார். அதன் நடுவிலே நின்று நவக்கிரகங்களை தியானித்து கடுந்தவம் புரிந்தார். தவம் முதிர் முதிர்த் தவத்தின் அக்னிச் சுவாலை நவக்கிரக மண்டலங்களில் தாவிய்து. சுவாலையின் வெம்மையை நவக்கிரகங்கள் உணர்ந்தார்கள். தம்மை நோக்கி தவம் புரியும் காலவ முனிவரின் முன் நவநாயகர்கள் ஒருசேர வந்து காட்சி கொடுத்தார்கள்.

'முனிவரே! உமது தவத்திற்கு மகிழ்ந்தோம். உமக்கு என்ன வரம் வேண்டும்?' என்றார்கள். காலவ முனிவர் நவ நாயகர்களை நோக்கி 'நவமண்டல அதிபர்களே! வினைப்பயனை ஊட்டும் தேவர்களே! அடியேனை தொழுநோய் பற்றும் தூழ்நிலை உள்ளது. அந்த தொழுநோய் என்னை அணுகாதபடி வரம் தர வேண்டும்' என்று கேட்க, நவநாயகர்களும் 'அவ்வண்ணமே ஆகுக' என்று வரம் தந்து மறைந்தனர்.

இந்த செய்தி பிரம்ம தேவர்க்கு தெரியவந்தது. அதனால் பிரம்ம தேவர் சினம் கொண்டார். நவக்கிரகங்களை தம்மிடம் வருமாறு

செய்தார். அவர்களை நோக்கி, 'நவக்கிரகங்களே! நீங்கள் தேவர்களாக இருந்தாலும், எம் கட்டளைப்படி நடக்க வேண்டியவர்களாவீர். தனித்து இயங்கும் சுதந்திரம் உமக்கு இல்லை. சிவபெருமானின் ஆணைப்படியும், கால தேவனின் துணை கொண்டும் அனைத்து உயிர்களுக்கும் அவ்வவற்றின் வினைப்பயனை ஊட்டுவதற்காகவே உம்மைப் படைத்தோம். ஆனால் நீங்கள் எங்கள் உத்திரவுக்கு கீழ்ப்படியாமல் மீறி நடக்கத் தொடங்கினீர்கள். நீங்கள் சுதந்திரமானவர்களாகிக் காலவ முனிவருக்குத் தொழுநோய் அணுகாமல் இருக்க வரம் கொடுத்துள்ளீர்கள். ஆகவே நீங்கள் ஒன்பது பேரும் பூலோகத்தில் பிறந்து, காலவ முனிவர் தொழுநோயால் துயர்பட வேண்டிய கால அளவு வரை நீங்களும் தொழுநோயால் துயர் அடைவீராக' என்று சாபமிட்டார். சாப மொழி கேட்ட நவக்கிரகங்கள் பிரம்ம தேவரின் திருவடிக்களில் வீழ்ந்து வணங்கினர். 'படைப்புத் தொழிலின் முதல்வரே' எங்களை மன்னிக்க வேண்டும். காலவ முனிவரின் சுவாலை எம்முடைய மண்டலத்தை அடைந்து சுட்டெரிக்கத் தொடங்கியது. அதனால் அவர் கேட்ட வரத்தைத் தந்து விட்டோம். அறியாமற் செய்த பிழையைப் பொறுத்துத் தங்களின் சாபத்துக்கு விமோசனம் ஒன்று கூற வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

அது கேட்டு மனம் இறங்கிய பிரம்மதேவர், "நவக்கிரக நாயகர்களே! நீங்கள் நம்முடைய கட்டளையை மீறி நடந்து இந்தச் சாபம் பெற்றீர்கள். ஆயினும் சாப விமோசனம் கேட்டு நிற்பதால் ஒரு வழி கூறுகிறோம். நீங்கள் பூலோகத்திற்குச் சென்று புண்ணிய பூமியான பரத கண்டத்தை அடைந்து, தென் பரதமான தமிழ்நாட்டை அடைந்து, காவிரி ஆற்றின் வடகரையை அணுகுங்கள். அங்கே 'அர்க்க வனம்' என்ற வெள்ளைருக்கங் காடு உள்ளது. அங்கே தங்கியிருந்து தவம் புரியுங்கள். கார்த்திகை மாதத்து முதல் ஞாயிற்றுக் கிழமை தொடங்கி எழுபத்தெட்டு நாட்கள் தவம் புரிய வேண்டும். இங்கட்கிழமை தோறும் உதயத்துக்கு முன்னால் காவிரியில் நீராடி, பிராண வரதரையும் மங்கல நாயகியையும் வழிபடவேண்டும். உதயாதி ஏழு நாளிகைக்குள் அர்க்க இலை (வெள்ளெருக்கு இலை)யில் ஒருபிடியளவு தயிரன்னம் வைத்து அதைப் புசிக்க வேண்டும். மற்ற நாட்களில் உணவின்றி நோன்பு இருக்க வேண்டும். இவ்வரிய நோன்பை சிறிதளவு தவறும் நேராமல் செய்து வந்தால் சாப விமோசனம் கிடைக்கும்" என பிரம்ம தேவன் சொன்னார்.

பிரம்ம தேவர் சொன்னபடி நவநாயகர்கள் பூலோகத்தை அடைந்து, காவிரி நீரின் வடகரை வழியாக அர்க்க வனத்தை தேடி வந்து கொண்டிருந்தனர். அவ்வழியில் அகத்தியர் செல்வதைக் கண்டு விரைந்து, அவரை அணுகித் தமக்கு நேர்ந்த சாப வரலாற்றை கூறி 'அர்க்கவனம்' உள்ள இடத்தை அறிவிக்க வேண்டும்' என்றார்கள்.

'நாமும் அர்க்க வனத்திற்கு சென்று அங்கே பிராண வரதரை வழிபடச் செல்கிறோம், அவ்வனத்துக்கு உங்களையும் அழைத்துச் செல்கிறேன் வாருங்கள்' என அழைத்துப் போனார்.

அவர்கள் அர்க்கவனத்தை அடைந்ததும், காவிரியில் நீராடிப் பிராணவரதரையும், மங்கள நாயகியையும் (இருமங்கலக்குடி) வழிபட்டனர். இந்த நேரத்தில் காலவ முனிவரை பற்ற வேண்டிய தொழுநோய் , பிரம்மனது சாபத்தால் நவக்கிரகர்களைப் பற்றியது. அவர்கள் அங்கமெல்லாம் குறைந்து அழுதி வருந்தி அகத்தியரை நோக்கித் தாங்கள் வரம் செய்ய வேண்டிய முறையை அருளித்தருமாறு வேண்டினர்.

அகத்தியரும் நவக்கிரகர்களின் துயர நிலையினைக் கண்டு வருந்தி அவர்களுக்கு தவம் செய்ய வேண்டிய விதத்தை விளக்கத் தொடங்கினார். "நவக்கிரகர்களே! நீங்கள் தவம் செய்வதற்கு இந்த அர்க்க வனத்தின் வடகிழக்குப் பகுதியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்த இடத்தில் விநாயகரை பிரதிஷ்டை செய்து தவம் விக்கினமில்லாமல் முடிய பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளுங்கள். கார்த்திகை மாதம் முதல் ஞாயிறு தொடங்கி எழுபத்தெட்டு நாள் கடுமையான நோன்பு மேற் கொண்டு தவம் செய்யுங்கள் . பிரம்மன் கூறியபடி தங்கள் கிழமையன்று காவிரியில் நீராடி பிராண வரதரை வழிபட்டு எருக்கிலையில் தயிரன்னம் வைத்துப் புசியுங்கள். (எருக்கிலையில் தயிரன்னத்தை வைத்தால் , எருக்கின் சாரத்தில் ஒரு அணுப்பிரமாண சாரம் தயிரன்னத்தில் கலக்கும். அந்த அணுப்பிரமாண சாரம் தொழுநோய்க்கு மருந்தாகித் தொழுநோயைக் குணப்படுத்தும். எருக்கின் ஒரு அணுப் பிரமாணத்தைத் தனியாக பிரித்தெடுக்க இதுவே மருத்துவ வழி.) தவமிருக்கும் போது மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்திப் பிராண வரதரையே தவம் பண்ணுங்கள். இந்த அர்க்க வனத்தில் உள்ள ஒன்பது தீர்த்தங்களையும் ஆளுக்கு ஒரு தீர்த்தமாக தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு நாள்தோறும் அதில் நீராடுங்கள்" என்று அகத்தியர் கூறினார்.

அகத்தியரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு நவக்கிரகர்கள் அர்க்க வனத்தின் வடகிழக்குப் பகுதிக்கு சென்று ஓர் இடத்தை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டனர். அங்கே விநாயகரை பிரதிஷ்டை செய்து சங்கல்பம் செய்து கொண்டு தவத்தை மேற்கொண்டனர். இப்படி எழுபத்து எட்டு நாள் நோன்பு முடித்து எழுபத்தொன்பதாம் நாள் திங்கட்கிழமை விடியலில் காவிரியில் நீராடி எழுந்தனர். தங்களுடைய உடம்பில் இருந்த தொழுநோய் பாதிக்குமேல் குணமாகி இருப்பது கண்டு வியந்தனர். பிராண வரதரை கண்டு வழிபட்டனர்.. வழிபாட்டின் முடிவு நேரத்தில் பிராண வரதரும், மங்கள நாயகியும் நவநாயகர்களுக்கு காட்சி கொடுத்து, 'நவக்கிரகர்களே! உம்முடைய தவத்திற்கு மகிழ்ந்தோம். உம்முடைய தொழுநோய் இந்நேரத்துடன் முற்றும் நீங்கும். இந்த அர்க்க வனத்தின்

வடகிழக்கில் நீங்கள் தவம் செய்த இடம் உங்களுக்கு உரிய தலமாக விளங்கட்டும். அங்கே வந்து உங்களை வழிபடுவோருக்கு நீங்கள் சுதந்திரமாக அனுக்கிரகம் செய்ய வரம் தந்தோம்' என்று கூறி மறைந்தனர்.

இங்ஙனம் தமது தொழுநோயும் நீங்கி வரமும் பெற்ற நவநாயகர்கள் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தார்கள். அந்த நேரத்தில் அங்கே வந்த காலவ முனிவர் நவநாயகர்களின் காலில் வீழ்ந்து வணங்கி, அடியேனுக்கு வரம் கொடுத்துவிட்டுத் தாங்கள் தொழுநோயால் வருந்தினீர்கள். தங்களை துன்பத்திற்கு ஆளாக்கிய அடியேனை மன்னிக்க வேண்டும்' என்று சொல்லி சுதறி அழுதார். நவநாயகர்கள் காலவ முனிவரை அழைத்து சென்று தாங்கள் தவம் செய்த இடத்தை அடைந்து அங்கே பிரதிஷ்டை செய்த விநாயகரை நன்றி உணர்வோடு வணங்கினர். தங்களின் சாபப் பிணியான கோள் நீக்கி வைத்ததால் அந்த விநாயகருக்கு கோள் தீர்த்த விநாயகர் என்று பெயர் சூட்டினர்.

பிறகு காலவ முனிவரிடம், தங்களுக்கென இவ்விடத்தில் தனிக்கோயில் அமைக்கும் படி கூறி மறைந்தனர். காலவ முனிவர் நவநாயகரின் ஆணைப்படி அங்கே கோயில் அமைத்து நவக்கிரக பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டார். இத்தலமே தூரியனார் கோவில்.

நவக்கிரகங்கள்

ஆலயங்களில் வடகிழக்குப் பக்கத்தில் நவக்கிரகங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்படும். ஆகமப் பிரதிஷ்டை, வைதீகப் பிரதிஷ்டை என நவக்கிரக இட அமைப்பு இரு வகைப்படும். ஆகமப் பிரதிஷ்டையே பெரும்பாலான கோயில்களில் உள்ளன.

தூரியன்

ஞாயிறு புகழ் தூரியனார் கோயில்

தூரியன் நவக்கிரக மண்டலத்தில் நடுநாயகமாகவும், சுபக்கிரகமாகவும் விளங்குபவர். மகாவிஷ்ணுவின் அம்சமாகச் தூரியன் இருப்பதால் அவர் தூரிய நாராயணன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். உலகத்திற்கு ஒளி கொடுப்பவர் தூரியன். சகல உயிரினங்களின் உற்பத்திக்கும், வளர்ச்சிக்கும் தூரியன் காரணமாக விளங்குகிறார்.

காசிப முனிவரின் பிள்ளைகள் பலர் இருந்த போதிலும் தூரியன் ஒருவனே அவருடைய பெருமையை நிலைபெறச் செய்து வருகிறார். தூரியன் சிவபெருமானை நோக்கி தவம் செய்து கிரக பதமும், ஒளிமண்டலத்தில் ஆயிரம் கிரணங்களோடு விளங்கும் பேறும் பெற்றார்.

தலத்தின் இருப்பிடம்.

தூரியனார் கோயில் என்னும் தலம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவிடை மருதூர் வட்டத்தில் காவிரியின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது.

திருமங்கலக்குடிக்கு வடகிழக்கே அரைகிலோ மீட்டர் தொலைவிலும், ஆடுதுறைக்கு தெற்கே இரண்டு கிலோ மீட்டர் தொலைவிலும், கஞ்சனூருக்கு மேற்கே 3 கி.மீட்டர் தொலைவிலுமாக விளங்குகிறது. கும்பகோணத்திலிருந்தும், மயிலாடுதுறையிலிருந்தும், ஆடுதுறையிலிருந்தும் இக் கோயிலை அடையலாம்.

தூரியனார் கோயில் என்ற ஊரின் மத்தியில் ஸ்ரீதூரியபகவானின் ஆலயம் மேற்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது. இந்த ஆலயத்தின் இராஜகோபுரத்துக்கு வெளியே வடக்குப் புறத்தில் தூரிய புஷ்கரணி என்ற தீர்த்தம் இருக்கிறது. இத்தலத்தில் நவநாயகர்கள் தவம் செய்ய வந்தபோது இங்குள்ள ஒன்பது தீர்த்தங்களில் அவர்கள் நீராடித் தவம் புரிந்ததால் அத் தீர்த்தங்கள் நவநாயகர்களின் பெயர் பெற்றன. அவற்றுள் ஒன்றான தூரியபுஷ்கரணி தூரியன் நீராடிய தீர்த்தமாகும்.

ஆலயத்தின் உள்ளே மத்தியில் ஸ்ரீ தூரியபகவானின் கருவறையும், அதை சுற்றி ஒரு பிரகாரமும், நாற்புறமும் உயரமான மதில்களும் உள்ளன. பிரகாரத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் கோள் தீர்த்த விநாயகர் கோயிலும், வடமேற்கில் வாகன மண்டபமும், வடக்குப் பிரகாரத்தில் தீர்த்தக் கிணறும், வடகிழக்கு மூலையில் யாகசாலையும், தென்கிழக்கு மூலையில் மடைப்பள்ளியும், தெற்கு பிரகாரத்தில் வெள்ளெருக்காகிய தல விருட்சமும் உள்ளன. தூரிய பகவானின் கர்ப்பக் கிரகத்தை ஒட்டினாற் போல் நவநாயகர்களில் சனி, புதன், செவ்வாய், சந்திரன், கேது, சுக்கிரன், ராகு என்ற எழுவருக்கும் தனித்தனிச் சிறு கோயில்கள் உள்ளன. தேஜச் சண்டருக்குத் தனிச் சிறு கோயில் வடக்குப் பிரகாரத்தில் உள்ளது.

ஆலய வழிபாட்டு முறை

மற்றைய ஆலயங்களில் வழிபடும் முறைக்கும் இந்த ஆலயத்தில் வழிபடும் முறைக்கும் சிறிது வேறுபாடு உள்ளது. எனவே அந்த வழிபாட்டு முறையை அறிந்து வழிபடுவது அவசியமாகிறது.

தூரியனார் கோயிலுக்கு வழிபட வருகிறவர்கள் ஆலயத்தை அடைந்தவுடன் இராஜகோபுரத்துக்கு வெளியே வடக்குப் புறத்தில் உள்ள தூரியபுஷ்கரணியில் நீராட வேண்டும் அல்லது அந்தத் தீர்த்தத்தை சிரசில் தெளித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து இராஜகோபுரத்துக்கு எதிரே நின்று தலைமேல் கை குவித்து வணங்கிக் கோபுர தரிசனம் செய்ய வேண்டும். பிறகு கோபுரத்துக்குள் நுழைந்து, தெற்குப் பிரகாரத்தில் தென்மேற்கு மூலையில் உள்ள கோள் தீர்த்த விநாயகர் சந்நிதியை அடைந்து சங்கல்பம் அருச்சனை செய்வித்துத் தரிசனம் பண்ண வேண்டும்.

பின்பு கோள் தீர்த்த விநாயகர் சந்நிதிக்கு வடகிழக்கு திசையில் உள்ள நர்த்தன மண்டபத்தின் படிக்கட்டுகளில் ஏறி அம்மண்டபத்தை தாண்டிச் சபாநாயகர் மண்டபத்தை அடைய வேண்டும். அங்கே

நடராசரையும் நவக்கிரக உற்சவ மூர்த்திகளையும் தரிசனம் செய்ய வேண்டும்.

பின்பு அந்த மண்டபத்தை கடந்து உள்ளே சென்று ஸ்தபன மண்டபத்தை அடைந்து ஸ்ரீகாசி விசுவநாதரையும் ஸ்ரீ விசாலாட்சி அம்மையையும் வழிபட வேண்டும்.

அதன் பிறகு ஸ்தபன மண்டபத்தைத் தாண்டி மகாமண்டபமான குரு மண்டபத்தை அடைந்து, அர்த்த மண்டப நுழைவாயிலுக்கு வெளியே ஸ்ரீதூரியபகவான் சந்தியில் நின்று ஸ்ரீதூரியபகவானுக்கு அருச்சனை செய்வித்துத் தரிசிக்க வேண்டும். தமக்கு உரிய பிரார்த்தனைகளை செய்து கொண்ட பின்பு திரும்பி நின்று குரு பகவாணை வழிபடவேண்டும்.

பிறகு தென்புறத்தே உள்ள கா்ண துவார வாயில் வழியாகக் கீழே இறங்கித் தெற்குப் பிரகாரத்தை அடைந்து, தூரியனாரின் கருவறையை ஒட்டினாற் போலச் செல்லும் வழியில் கிழக்கே சென்று, சனி பகவானையும், புதனையும் அங்காரகனையும் தரிசித்துக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு வடக்கு முகமாக திரும்பிச் சென்று சந்திரனையும், கேதுவையும் தரிசிக்க வேண்டும். பிறகு மேற்கு முகமாக திரும்பிச் சென்று சுக்கிரனையும், ராகுவையும் தரிசிக்க வேண்டும். இறுதியாக தேஜஸ் சண்டேசுரரையும் வழிபட வேண்டும்.

பிறகு தூரியனார் கருவறையை ஒட்டினாற் போல முன்னே சென்ற வழியாகவே திரும்பி வந்து சனீஸ்வரர் கோயிலைத் தாண்டித் தெற்குப் பிரகாரத்தில் சேர வேண்டும். அங்கிருந்து மேற்கு நோக்கிச் சென்று கோள் தீர்த்த விநாயகர் சந்தியை அடைந்து பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.

அதன் பிறகு கொடிமரத்தடியை அடைந்து வீழ்ந்து, வணங்கி, அங்கிருந்து வடக்கு, கிழக்கு, தெற்குப் பிரகார வழியாக ஒன்பது முறை வலம் வர வேண்டும். வலம் வந்து முடிந்த பிறகு கொடிமரத்தடியில் மீண்டும் வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து ஒருபுறமாகச் சென்று உட்கார்ந்து நவக்கிரக நாயகர்களைத் தியானிக்க வேண்டும்.

தியானம் முடிந்த பிறகு எழுந்து கோபுர வாயிலை கடந்து வெளியே வரவேண்டும்.

நவக்கிரக வழிபாட்டிற்காக இக்கோயிலுக்கு வருகின்றவர்கள் திருமங்கலக்குடி இறைவன் அருள்மிகு பிராண நாதரையும் இறைவி அருள்மிகு மங்கள நாயகியையும் சென்று வழிபட்டால் தான் வழிபாடு பூர்த்தியானதாகும்.

தூரிய பகவானுக்கு ஞாயிற்றுக் கிழமையில் அபிஷேகம் செய்வித்துச் சிவப்பு வஸ்திரம், சிவப்பு மணி, செந்தாமரை என்பவற்றால் அலங்காரம் செய்து, தூரிய மந்திரங்களை ஒதி வெள்ளெருக்கு சமித்தினால் யாகத்தியை எழுப்பிக் கோதுமைச் சர்க்கரைப் பொங்கலை ஆகுதி பண்ணித் தீபாராதனை செய்து அருச்சனை செய்து தூப தீப

நைவேத்தியம் கொடுத்து, சொளராஷ்டிர ராகத்தில் துரிய கீர்த்தனைகளைப் பாடிப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு கற்பூர ஆரத்தி எடுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் துரியக்கிரக தோஷம் நீங்கும்.

"சீலமாய் வாழச் சேருள் புரியும்
ஞாலம் புகழும் ஞாயிறே போற்றி
துரியா போற்றி சந்தரா போற்றி
வீரியா போற்றி வினைகள் களைவாய்."

சந்திரன் அனமார் வயல் தூழ் திங்களுர்

புராண வரலாறு

தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் போராட்டம். பாற்கடலை கடைந்து அதிலிருந்து வெளிவரும் அமிர்தத்தை யார் எடுத்துக் கொள்வதென்று? பாற்கடலை கடைவதற்கு மத்தாக அமைந்தது மந்தாரமலை. கடலை கடைவதற்கு கயிறாக விளங்கியது வாசுகி என்னும் பாம்பு. பாம்பின் வாய்புறத்தை அசுரர்கள் பிடித்துக் கொண்டார்கள். வால் பக்கத்தை தேவர்கள் பிடித்துக் கொண்டார்கள். கயிறாக மாறிய வாசுகி அசுரர்களாலும், தேவர்களாலும் இழைக்கப்படும் துன்பத்தால் தன் வாயினின்றும் ஆலகால விஷத்தைக் கக்கத் தொடங்கியது. விஷத்தின் தீவிரம் வெப்பமாக மாறித் தேவர்களையும், அசுரர்களையும் சுட்டுப் பொசுக்கத் தொடங்கியது.

தேவர்கள் அஞ்சிப் பதைபதைப்புடன் எல்லாம் வல்ல இறைவனை தஞ்சம் அடைகிறார்கள். தேவர்களுக்கு அபயம் அளிக்க வேண்டி, சிவன் தனது ஆலால சந்தரர் மூலம் அவ்விஷத்தைப் பெற்றுப் பருகுகிறார். இச் செயலினைக் கண்டு தேவர்கள் மனம் மகிழ்ந்தாலும், ஆலகால விஷ வெப்பத்தின் தாக்குதலால் மயக்கமடைந்திருந்தார்கள். பாற்கடலை கடைந்த போது பல பொருள்கள் அதிலிருந்து வெளிவந்தன. அவ்வாறு தோன்றிய பொருள்களில் ஒன்றுதான் சந்திரன். அவ்வாறு தோன்றிய சந்திரன், தேவர்களின் மயக்கத்தை தனது அமிர்த கலைகளால் மாற்றி, அவர்களை மெய்குளிர வைத்தான்.

முற்காலத்தில், தட்சனுக்கு அஸ்வினி முதலிய இருபத்தேழு பெண்கள் பிறந்தார்கள். அவர்கள் பருவமடைந்ததும், தட்சன் அப்பெண்களைச் சந்திரனுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தான். சந்திரன் அவர்களிடம் ஒருமித்த அன்பு செலுத்தாது, ரோகினி மற்றும் கார்த்திகை ஆகிய இருவரிடமும் மட்டும் ஆசையும் பாசமும் கொண்டு பழகினான். அதுகண்டு பொறுக்காத ஏனைய பெண்கள், தன் தந்தையான தட்சனிடம் இதுபற்றி முறையிட்டார்கள். அதைக் கேட்டு சீற்றமடைந்த தட்சன் சந்திரனிடம் 'உன் கலைகள் நாடோறும் ஒவ்வொன்றாக தேய்ந்து,

அதனால் ஷயரோகம் அடைக்' எனச் சாபமும் தந்தான். அச் சாபத்தை பெற்ற சந்திரன் சிவபெருமானை ஆராதித்து, சிவபூஜை செய்தான். அவன் பக்திக்கு மகிழ்ந்த சிவன், அவன் முன் தோன்றி அவனது பூஜையை மெச்சி 'மாதத்தின் ஒரு பட்சத்தில் உன் கலைகள் தேயவும், மற்றொரு பட்சத்தில் அக்கலைகள் வளரவும் அருள் பாலிக்கிறேன்' என்று அருளிச் செய்தார்.

சிவனுடைய சன்னிதானத்தில் நாரதர் கொண்டு வந்து கொடுத்த கனியை பிரம்மன் முருகனுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும் எனப் பரிந்துரை செய்ய அது கண்ட விநாயகர் பிரம்மனைக் கோபிக்கிறார். அதைக் கண்டு சந்திரன் எள்ளி நகையாட, விநாயகரின் கோபத்துக்கு ஆளான சந்திரன் ஒளியிழந்து சண்டாளத்வமும் பெற்றான். அச் சாபத்தை கேட்டு அஞ்சிய சந்திரன் மீண்டும் சாப நிவர்த்திக்கு விநாயகரை வேண்டினான். விநாயகரும் அவரது வேண்டுகோளை ஏற்று 'வருடத்தில் ஒரு நாளில் மட்டும், சந்திரன் சண்டாளத்வம் பெறவேண்டும் என்றும், அது ஆவணி மாதம் பூர்வ பஷு சதுர்த்தி அன்று வரும். அக்காலத்தில் எவர் ஒருவர் சந்திரனைப் பார்க்கிறார்களோ அவர்கள் சண்டாளத்தவம் அடைவர். ஆகையால் அப்பாவம் நீங்க தன்னைத் தொழ அது நீங்கும்' என்றார். மேலும் பாற்கடலை கடைந்த போது தோன்றிய அமிர்தத்தை வழங்க வஞ்சக உருவத்தை காட்டினமையால் அசுரர்களின் பகைமை பெற்று விளங்கியவன். இவனுக்கு கலைஞான பாதன் என்ற மகனும் உண்டு.

அப்பூதி அடிகள்

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் தலைசிறந்த திருநாவுக்கரசர், கையில் உழவாரம், கழுத்தில் ருத்திராட்சம், நெற்றியில் புனிதமான திருநீறு அணிந்து, தன் சேட்களுடன் திருப்பழனத்தில் உள்ள இறைவனான ஆபத்ஸகாயரைத் தரிசித்துவிட்டு திங்களுரை நோக்கி நடந்துவருகிறார்.

திங்களுரில் நுழைந்தவுடன் திரும்பிய பக்கமெல்லாம் 'திருநாவுக்கரசர் வேதபாட சாலை, திருநாவுக்கரசர் கோசாலை, திருநாவுக்கரசர் அன்னசாலை, திருநாவுக்கரசர் தண்ணீர்ப் பந்தல்' என்று எழுதப்பட்டிருக்கக் கண்டார். துறவி வேந்தர் நாவுக்கரசர் 'இந்த அறச்சாலைகளை அமைத்த புண்ணிய சேலர் யார்? என வினவ, அங்குள்ளார் அப்பூதியடிகளின் பண்பும், பெருமையையும், செல்வசிறப்பையும், விருந்தோம்பும் திறனையும், அறச்செயலையும் எடுத்துக் கூறி அவர் வாழும் இடத்தையும் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

யாரோ சிவனடியார் கூட்டம் தம் வீட்டு வாயிலில் வந்திருப்பதை அறிந்து அப்பூதியடிகளார் விரைந்து வாசலுக்கு வந்து இன்முகத்துடன் உபசரித்து வரவேற்கிறார்.

"அன்புடையீர்! தங்கள் மரியாதை கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. உத்தமரே! நாம் திருப்பழனத்தில் உறையும் ஆபத்ஸகாயரைத் தரிசித்து பின் இவ்வருக்கு வரும் போது வழியோரத்தில் தாங்கள் வைத்திருக்கும் பாடசாலை, கோசாலை, தர்மசாலை, வாகக சாலை, தண்ணீர் பந்தல் முதலியவற்றைக் கண்டோம். மேலும் ஏனையத் தரும் குணங்களையும் கேள்விப்பட்டு மகிழ்வுற்றுத் தங்களைத் தரிசித்துச் செல்லலாம் என வந்தோம். அடியேனுக்கு ஒரு சிறு சந்தேகம் கேட்கலாமா?" என

அப்பூதியடிகள் "தங்கள் சித்தம் என் பாக்கியம்" என்றார்.

"பெரியீர் தாங்கள் சிவனடியார்களுக்கும், வழிப்போக்கர்களுக்கும் இளைப்பாறுவதற்காகவும், பசியாறுவதற்காகவும் பல அறச் சாலைகளும், அமைத்திருக்கிறீர்கள். மிக உயர்ந்த தரும். ஆனால் அதில் தங்களுடைய திருப் பெயரை எழுதாமல் வேறு யாரோ ஒருவரின் பெயரை எழுதியதின் காரணம் யாதோ? தயை செய்ய வேண்டும்" என்றார்.

"என்ன தெரிவித்தீர்! பொல்லாத சமணருடன் சேர்ந்திருந்த பல்லவ மன்னன் செய்த கொடுமைகளைச் சிவனருளால் நீக்கி இம்மையில் சிவனருள் பெறலாம் என இவ்வுலகிற்கு விளக்கி காட்டிய அவ்வாகீசரின் (திருநாவுக்கரசருக்கு மற்றொரு பெயர்) பெயரோ வேறொரு பெயர். சைவ சமயத்திற்குச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளதாகவும், சகல பாபங்களையும், ரோகங்களையும் போக்க வல்லதான விபூதியையும், தூய்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் ருத்திராட்சத்தையும், அணிந்துள்ள நீர் அவருடைய திருப்பெயரை, உம் நாவினாற்கூட உச்சரிக்க மனபெறாது, வேறொரு பெயர் எனக் கூறி அவ் உத்தமரை இகழ்ந்தது உமது மங்கலமான சிவ வேடத்திற்கு தகுந்த படி இல்லையே! எல்லாம் வல்ல பரம் பொருளான பரமசிவனை அன்புடன் பக்தி செய்வதே இம்மையில் அவனை அடையும் வழி என உலகோர் அறியும் பொருட்டு, ஜீவகாருண்யம், பாச வைராக்கியம், ஈஸ்வர பக்தி, ஆன்ம ஞானம் நிறைந்த சைவத் திலகமாகிய, என் அப்பன் - என் அய்யன் - பரம தூயனாகிய திருநாவுக்கரசரின் பெருமை பொருந்திய திருப்பெயரை யான் எழுதி இருக்கிறேன். கற்றாணில் கட்டப்பட்டு கடலில் தள்ளப்பட்ட போதும் சிவனருட்பற்றினால் மிதந்து கெண்டு கரை ஏறிய என் அப்பரது பெருமையை உலகத்தில் யார்தான் அறியமாட்டார். இதையெல்லாம் அறியாது இச் சிவச் சின்னங்களோடு என் முன் நின்று தகாது சொன்ன நீர் யார்? உமது பெயரென்ன? எங்கு வசிக்கிறீர்கள்? எனக் கேட்டார்.

அதற்கு திருநாவுக்கரசர் "அரும்பெரும் மறையோரே! அடியேனை மன்னிக்க வேண்டும். யாம் தாம் திருநாவுக்கரசர் என்று கூறியதும் அப்பூதியடிகள் கைகளைச் சிரமேற் குவித்து, கண்களில் நீர் மல்க, அவரும் வீழ்ந்து திருநாவுக்கரசரின் கால்களைப் பற்றிக் கொண்டார். நாவுக்கரசரை பார்க்காமலேயே அவரைத் தம் மானசீகக் குருவாக ஏற்றுக் கொண்டு நேருக்கு நேர் கண்டதும் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தார். ஆனந்தங் கொண்டார். அன்றைய தினம் அவரது இல்லத்திலேயே உணவருந்தி செல்லுமாறு வேண்ட, நாவுக்கரசரும் அதை ஏற்று

அருகிலிருக்கும் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கைலாச நாதரைத் தரிசித்து வருவதாக செல்கிறார்.

தமது மூத்த மைந்தனான மூத்த திருநாவுக்கரசரை அழைத்து, நாவுக்கரசருக்கும், அவரது அடியார்களுக்கும் அமுது படைக்கக் குருத்தான வாழையிலை அறுத்து வர அனுப்பினார். வாழைக்குறுத்தொன்றை அரியும் பொழுது அங்கிருந்த பாம்பு ஒன்று மூத்த திருநாவுக்கரசு கையில் தீண்டியது. அடியார் உண்பதற்கு இடையூறு உண்டாகக் கூடாது என்று கருதி அரவம் தீண்டியதையும் பொருட்படுத்தாமல், விரைந்தோடி வீட்டிற்குள் நுழைந்து, தாயிடம் வாழைக்குறுத்தை அளித்துத் தன்னைப் பாம்பு தீண்டியதைக் கூறி, நஞ்சு தலைக்கேறி மரணமடைந்தான். அவ்வளவில் தன் மைந்தன் இறந்ததற்குக் கூட வருந்தாது. வந்த அடியார்களுக்கு அமுது படைக்க இடையூறு நேர்ந்ததே என வருந்தி யாவரும் அறியாவண்ணம் இறந்த தன் மகனை ஒரு பாயினில் கிடத்திச் சுருட்டி ஒரு மூலையில் மறைத்து வைத்தனர்.

ஆலயத்தினின்றும் திரும்பிய திருநாவுக்கரசை ஒன்றும் நடவாது போல், திருவமுது செய்ய அழைத்தனர் அத் தம்பதியர். அப்பரும், யாவருக்கும் இறைவன் பிரசாதமான திருநீற்றைக் கொடுத்தார். வேதியரே எங்கே உங்கள் மூத்த மைந்தன்? யான் திருநீர் அளிக்க வேண்டும். தயவு செய்து அக்குழந்தையை அழையுங்கள் என்றார். அப்பூதியடிகளும் அவன் இப்போது இங்கு உதவான் என்றார். அதற்கு அப்பர் அவர் இப்போது இங்கு உதவார் என்றிடில் எப்போது எங்கு உதவுவார். ஐயா உமது சொல் முறைப்படி இல்லையே. தயவு செய்து விபரமாக கூறுங்கள் என்றார். அப்பூதியடிகளும் நடந்த உண்மைகளைக் கூறி கண்ணீர் விட்டு அழுதார். தங்கள் மகன் விரும்பியவாறு தடை ஏதும் சொல்லாமல் விருந்து ஏற்க வேண்டும் என வேண்டினார். திருநாவுக்கரசர் பிரமித்து விட்டார். இப்படியும் தன்மேல் ஒரு பக்தியா? பெற்ற மைந்தன் இறந்ததைக் கூட மறைத்து, வந்த விருந்தினருக்கு அமுது படைக்கும் இயல்பா? என வியந்து தன் பக்தர்களை நோக்கி மெய்யன்பர்களே இவருடன் சென்று அரவம் தீண்டி இறந்த அவரது மைந்தனை அருகிலிருக்கும் கயிலைநாதன் ஆலயத்திற்கு எடுத்து வாருங்கள் எனக் கட்டளையிட்டு ஆலயத்தை நோக்கிச் சென்றார். விடம் தீண்டிய அச்சடலமும் ஆலயத்தில் சிவன் சன்னதியின் முன்பு வைக்கப்பட்டது. நாவுக்கரசர் இரு கைகளையும் கூப்பினார். கண்ணீர் மல்க இறைவனை நோக்கி உள்ளம் உருக விடந் தீர்த்த திருப்பதிகம் பாடினார்.

இவ்வரிய பதிகத்தைப் பாடிய உடன், மூத்த திருநாவுக்கரசு உறக்கத்திலிருந்து விழித்தவன் போல எழுந்தான். தன்முன் நிற்கும் ஞானகுருவான திருநாவுக்கரசரின் திருவடிகளை வணங்கினான். அதைக் கண்ட அப்பூதி அடிகளாருக்கும் அவரது மனைவிக்கும்

பேரானந்தம். நாவுக்கரசரை தன் இல்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அவருக்கு அமுது படைத்தார். இத்தகைய சிறப்பு பெற்ற திருத்தலம் தான் திங்கனூர்.

ஆலய அமைப்பு

இத்தலம் தேவார வைப்புத் தலங்களில் ஒன்று. இது தஞ்சை மாவட்டத்தில், காவிரியின் வடகரையில் அமைந்துள்ள சிறிய கிராமம். இத்தலம் திருவையாறு கும்பகோணம் பெரும்சாலையில் முனியாண்டவர் கோவிலிலிருந்து வடக்கே ஏறக்குறைய 1. கி. மீ தொலைவில் உள்ளது.

திங்களாகிய சந்திரன் வழிபட்டதால் இது திங்கனூர் என அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வூரை அடையும் போதே ஒரு விதக் குளிர்ச்சி, சில்லென்று வீசும் காற்று. காரணம் குளிர்ச்சிக்கே உறைவிடமாக சந்திரன் இத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பது தான். இன்று வரை இவ்வூரில் பாம்புகடித்து இறந்தவர்கள் யாருமில்லை என்பது செவிவழிச் செய்தியாகும்.

இங்கு உறையும் இறைவனின் திருப்பெயர் கைலாசநாதர். அம்பாள் பெரிய நாயகி. இத்திருத்தலத்தில் ஆண்டு தோறும் பங்குனி உத்திரத்தன்று காலை உதயாதி 6.00 மணிக்கு தூரிய ஒளி சிவலிங்கத்தின் மேல் படுவதால் அன்று தூரிய பூஜையும் மறுதினம் பௌர்ணமிப் பிரதமையில் மாலை 6.30 மணிக்கு சந்திரன், ஒளி சிவலிங்கத்தின் மேல் படுவதால் சந்திர பூஜையும் தொன்று தொட்டு நடந்து வருகிறது. சிவலிங்கத்தின் திருமேனியில் எப்பொழுதும் பிறை அணிந்திருப்பதால் திங்கனூர் என்னும் சிறப்புப் பெயர் சேக்கிழார் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே வழங்கி வருகிறது. மேலும் இத்தலம் ஒரு பரிகாரத் தலமாகும். சந்திர தோஷத்தால் பீடிக்கப்பட்டு அல்லல் உறுபவர்கள், இத்தலத்தில் வந்து பரிகாரம் செய்து தோஷ நிவர்த்தி பெறலாம்.

ஆலயம் கிழக்கு நோக்கியுள்ளது. மூலஸ்தானத்தில் உள்ள இறைவனான கைலாசநாதர் கிழக்கு நோக்கியுள்ளார். கோயிலுக்கு முன் சந்திரபுஷ்கரணி உள்ளது. கிழக்குப்புற வாயிலின்று உள் நுழைந்தால் இடப்புறம் தூரியனின் சந்நிதி உள்ளது. அவரைத் தரிசித்து தெற்குப்பிரகாரமாகச் சென்றால், தென்திசை நோக்கிப் பெரியநாயகி அம்மன் சந்நிதி உள்ளது. அவளது திருவுருவம் பெரிய அளவில் சகல செளந்தர்யங்களுடன் திகழ்கிறது. அச் சன்னிதியின் வாயிலில் அப்பரும் அப்பூதி அடிகளின் குடும்பத்தினரும் எழுந்தருளியுள்ளார்கள். தொடர்ந்து பிரகாரத்தை வலம் வந்தால் பிள்ளையார் சந்நிதி, சுப்ரமணியர் சந்நிதி, கஜலக்ஷ்மி சந்நிதி, துர்க்கை, சண்டிகேஸ்வரர் சந்நிதி மற்றும் பைரவர் சந்நிதி உள்ளது. கிழக்கு நோக்கிய வாயிலை அடுத்து இடப்புறத்தில் கேஷத்திர பாலகரான சந்திரன் விளங்குகிறார். இவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் தென்முகக் கடவுளான தட்சணாமூர்த்தியின் உருவம் புதுமையானது. அவர் பத்மாசனத்தில் அமர்ந்து அபூர்வ கோலத்துடன் காட்சியளித்து அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

"எங்கள் குறைக ளெல்லாந் தீர்க்கும்
திங்களே போற்றி திருவருள் தருவாய்
சந்திரா போற்றி சத்குரு போற்றி
சங்கடந் தீர்ப்பாய் சதுரா போற்றி "

கிரக தோஷ பரிகாரம்

சந்திர பகவானுக்குத் திங்கட்கிழமைகளில் அபிஷேகம் செய்வித்து, வெள்ளை ஆடை, முத்துமாலை, வெள்ளலரி, வெள்ளல்லி என்பவற்றால் அலங்காரம் செய்து சந்திர மந்திரங்களை ஒதி முருக்கஞ்சமித்தினால் யாகத்தியை எழுப்பிப் பச்சரிசி, பாலன்னம், தயிரன்னம் என்பவற்றால் ஆகுதி பண்ணித் தீபாராதனை செய்து அருச்சனை செய்து, தூபதீப நைவேத்தியம் கொடுத்து, ஆசாவேரி ராகத்தில் சந்திர கீர்த்தனைகளைப் பாடிப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு கற்பூர ஆரத்தி எடுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் சந்திரக் கிரகதோஷம் நீங்கும்.

அங்காரகன் எனப்படும் செவ்வாய்

வாசமலர்ப்பொழில் வேளூர் வைத்தீஸ்வரன்

பரத்வாஜ முனிவர்பால் தோன்றிய வீரியத்திலிருந்து வெளிவந்த மங்களன், நிலமகளால் வளர்க்கப்பட்டு, உரிய பருவம் வந்ததும் பரத்வாஜ முனிவரிடம் கலைகள் பல பயில அனுப்பப்பட்டான். பல கலைகளைக் கற்றதால், முதிர்ச்சியடைந்து, தவம் செய்து இறுதியில் அதன் பயனாம் ஒன்பது கிரகங்களில் ஒன்றானான்.

கோபங்கொண்ட சிவனின் மூன்றாவது கண்ணிலிருந்து தோன்றியவர்தான் வீரபத்திரர். தட்சனின் யாகத்தை அப்பெருமான் அழித்து, அந்த வீறு குன்றாமல் மேலும் தன் புஜபல பராக்ரமத்தைக் காட்டலானார். அதனால் தேவருலகம் நடுநடுங்கி அவரைச் சரணடைந்து, தங்களைக் காக்குமாறு வேண்டியது. இவர்களிடம் இரங்கிய வீரபத்திரர் தன் உருவத்தை மாற்றி அங்காரகனாக மாறியதாக மச்சபுராணம் கூறுகிறது.

ஆறாத ரணம், மூட்டுவலி போன்ற வியாதிகளுக்குக் குணமளிப்பவன் அங்காரகன். இவன் ஜாதகத்தில் நல்ல நிலையில் இருந்தால் பூமி, செல்வம், செல்வாக்கு இவைகளை அபரிமிதமாகப் பெறலாம். கடன் தொல்லையிலிருந்தும் விடுபடலாம் என ஜோதிட நூல்கள் கூறுகின்றன.

சங்கீத மும்மூர்த்திகளில் ஒருவரான ஸ்ரீ முத்துஸ்வாமி தீட்சதர் அங்காரகம் ஆசர்யாமி எனத் தொடங்கும் கீர்த்தனையில்

தன்னைப் போற்றி வணங்குபவர்களுடைய விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவான். செவ்வாய்க்கு அதிபதி, மேஷ ராசிக்கும், விருச்சிக ராசிக்கும் உரியவன். சிவந்த மேனியன். சிவந்த ஆடையையும் செந்நிற மாலையையும் அணிபவன். சக்தி துலம் என்னும் ஆயுதங்களை உடையவன். மங்கள வடிவானவன். சங்கைப் போன்ற கழுத்தை உடையவன். ஆட்டை வாகனமாக உடையவன். மகர ராசியில் உச்சத்தை அடைபவன். புன்னகை தவழும் திருமுகத்தவன். தன்னை அண்டிப் போற்றி வழிபடுவோருக்கு நிலமளிப்பவன். சிவந்த கண்களை உடையவன். ஆதரவற்றவர்களைக் காப்பவன். வைத்தீஸ்வரன் கோயில் என்னும் புனித தலத்தைத் தனக்குரிய தலமாகப் பெற்றவன். கந்தவேளின் கடைக்கண் பார்வைக்கு உரியவன். சூரியன், சந்திரன், குரு போன்ற ஏனைய கிரகங்களுக்கு உற்ற தோழன். முழங்காலில் கையை வைத்துக் கொண்டிருப்பவன் என்ற செய்திகளை அக்கீர்த்தனத்தின் மூலம் நமக்கு விளக்குகிறார்.

இத்தகைய பெருமை பொருந்திய, தேவரும், தானவரும், பணிகின்ற அங்காரகனுக்குப் புள்ளிருக்கும் வேளூர் எனப்படும் வைத்தீஸ்வரன் கோவிலில் தனிச் சன்னிதி உள்ளது.

தலமும் இருப்பிடமும்

இது சோழ நாட்டில் நாகை மாவட்டத்தில் உள்ள சீர்காழி வட்டத்தில் காவிரியின் வடபால் உள்ளது.

புள் (ஜடாயு), இருக்கு (இருக்கு வேதம்), வேள் (முருகன்), ஊர் (சூரியன்) என்ற நால்வரும் பூசித்தமையால் புள்ளிருக்கும் வேளூர் எனவும், சடாயு பூசித்தமையால் சடாயுபுரி எனவும், வேதம் பூசித்தமையால் வேதபுரி எனவும், கந்தன் பூசித்தமையால் கந்தபுரி எனவும், வேளூர் எனவும், சூரியன் பூசித்தமையால் பரிதிபுரி எனவும், அங்காரகன் பூசித்தமையால் அங்காரகபுரம் எனவும், அம்பிகை பூசித்தமையால் அம்பிகாபுரம் எனவும் பல பெயர்கள் உண்டு. இவையன்றி வினைதீர்த்தான் கோயில், தையல்நாயகி கோயில், வைத்தீஸ்வரன் கோயில் முதலான பற்பல பெயர்கள் இத்தலத்திற்கு வழங்குகின்றன.

சுலாமி பெயர் வைத்தியநாதர். அம்பாள் பெயர் ஸ்ரீ தையல் நாயகி. முருகன் திருப்பெயர் ஸ்ரீ செல்வ முத்துக் குமார சுவாமி. குமர குருபர அடிகளுக்கு பொன்பூத்த குடுமி என அடியெடுத்துக் கொடுத்துப் பிள்ளைத் தமிழ் பாடும்படி செய்த பெருமான் இவர். இது கோளிலித்தலம். நவக்கிரகங்கள் இத்தலத்தில் வக்கிரமில்லாமல் வரிசையாக அமைந்துள்ளன. அங்காரகனின் செங்குட்ட நோயைப் போக்கியதால் இது அங்காரகத் தலமாகவும் விளங்குகிறது. அங்காரகனுக்கு மூல விக்கிரகமும் உற்சவ விக்கிரகமும் இங்கு உள்ளன.

முருகன் தூரபன்மனை ஒடுக்க வேல் வாங்கிய தலம். இறைவன் 4448 நோய்களைத் தீர்க்க திருவுளங்கொண்டு தையல் நாயகி அம்மை தைல பாத்திரமும், சஞ்சீவியும், வில்வ மரத்தடி மண்ணும் கொண்டு உடன்வர பெருமான் வைத்தியநாதராய் எழுந்தருளி விளங்கும் தலம்.

நேத்திரப்பிடி சந்தனம் இது ஸ்ரீ செல்வ முத்துக் குமாரருக்கு அர்த்தயாம பூஜையில் சாத்தப்படுவது. இது அணிபவர்கட்கு வேண்டிய பலன்களைக் கொடுக்க வல்லது.

திருச்சாந்துருண்டை இது வைத்தியநாதரிடத்தில் நோய் நீங்கப் பெறுவான் வேண்டிப் பெறும் மாத்திரை. இதனைச் செய்து உண்ண விரும்புவோர் சுக்கில பட்சத்தில் நல்ல நாழிகையில் அங்க சந்தான தீர்த்தத்தில் நீராடி, நடுவிலுள்ள மருந்திகையை எடுத்து, புதுப் பாத்திரத்தில் வைத்துக் கொண்டு ஆலயத்திற்கு வந்து, விபூதி குண்டத்திலுள்ள விபூதியையும், சித்தாமிர்த தீர்த்த நீரையும், அத்துடன் கலந்து பஞ்சாட்சரம் ஜெபித்துக் கொண்டே பிசைந்து, முத்துக்குமாரர் திருமுன்புள்ள குழியம்மியிலிட்டு அறைத்துக் கடுகளவாக உருண்டைகள் செய்து, அம்மையார் திருவடியில் வைத்து அருச்சித்த பின்னர் முறைப்படி இறை வழிபாடு இயற்றி உருண்டையைச் சித்தாமிர்தத் தீர்த்தத்தோடு நியமமாகக் கலந்து உண்ணல் வேண்டும். அவ்வாறு உண்பவர்கள் தீராத வினைகளெல்லாம் தீரந்து முத்தியின்பத்தையடைவர்.

"விண்மருந் துதிக்கும் மண்மருந் தருந்தியும்"

"வினைதீர்த்த பெருமான் மக்கல் அண்ணுண்டு"

"வந்தவந்த பேர்களுக்கு மண்மருந் தளிக்கிறீர்"

"ஒருண்டை மண்ணை யுண்டால் ஐயிரண்டு"

பிறப்பு மவர்க்கொழிக்கலாமே"

வாயிலே மண்போட்டு வாங்குவார்காண் அம்மானை"

என்பன இவ்வூர்க் கலம்பகச் செய்யுட் பகுதிகள்.

சடாயு குண்டம் சடாயுவின் வேண்டுகோட்படி இராமபிரான் இத்தலத்தில் (விபூதி குண்டத்தில்) சிதையடுக்கிச் சடாயுவின் உடலை வைத்துத் தகனஞ் செய்ததனால் இப்பெயர் பெற்றது. சிவபுராணத்தைப் பராமுகமாகக் கேட்டதினால் வீரசேனனென்னும் அரசனுக்கு ஏற்பட வேண்டிய கூடியரோக நோய் அவனைப் பற்றாது அவன் புதல்வனாகிய சித்திரசேனனைப் பற்ற, அவ்வரசன் குருவாணைப்படி இத்தலத்துக்கு வந்து நீராடி இறைவழிபாடு இயற்றி அக்குண்டத்திற்கு அதிரசம், வடை முதலியன நிவேதித்து, வேதிகையும் பொன்னால் செய்து முடித்து, குண்டத்திலுள்ள நீற்றை எடுத்துத் தானும் அணிந்து, தன் புதல்வனுக்கும் அணிவிக்கப் புதல்வன் நோய் நீங்கப்பெற்றான். இன்றும் அக்குண்டத்திலுள்ள நீற்றினை இட்டுக் கொண்டு பலரும் பலவிதமான பிணிகளும் நீங்கப் பெறுகிறார்கள்.

கோயிலமைப்பு

ஆலயம் நகரின் நடுவே, நாற்புறமும் உயர்ந்த சுற்று மதில்களால் சூழப்பட்டு மிக அழகாக விளங்குகிறது. கீழ்ப்புறமும் மேற்புறமும் முன்பக்கம் இராஜகோபுரமும், பின்பக்கம் கட்டைக் கோபுரமும் விளங்குகின்றன. தென்புறம் சாதாரண வாயில் ஒன்று இருக்கின்றது. ஆலயத்திற்குள் இரண்டு பெரிய பிரகாரங்களும், திருமதிலின் வெளிப்புறம் மடவிளாகமும் அமைந்திருக்கின்றன. அம்மையாரையும் இறைவனையும் வலம் வருவதற்குத் தனித்தனி பிரகாரங்கள் இருக்கின்றன. ஸ்ரீ வைத்தியநாத சுவாமி சந்நிதானம் மேற்கு நோக்கியும், தையல்நாயகி அம்மையாரின் சந்நிதானம் தெற்கு நோக்கியும் உள்ளன.

ஆலயத்தின் கீழ்த்திசையில் வைரவக் கடவுளும், மேற் திசையில் வீரபத்திரக் கடவுளும், தென்திசையில் கற்பக விநாயகரும், வடதிசையில் காளியும் அமர்ந்து காவல் புரிகின்றனர்.

மேலைக் கோபுரவாயிலின் வழியாக ஆலயத்தினுட் சென்றால் வெள்ளியாலும் தங்கத்தாலும் இரு கொடிமரங்கள் உள்ளன. மேற்கு வெளிப்பிரகாரத்தின் கீழ்ப்புறம் குமரகுருபரர் என வேளூர்ப் புராண ஆசிரியரால் போற்றப் பெற்ற அறுமுகக் குமாரர் கருவறை அமைந்துள்ளது. தென்புறம் தற்போது சந்தனக் குழம்பு மண்டபம் என வழங்கும் ஆஸ்தான (அலங்கார) மண்டபம் அமைந்துள்ளது. வடகிழக்குப் பிரகாரங்களில் திருமானிகைப் பத்தி மண்டபங்கள் அமைந்துள்ளன. வடக்குப் பிரகாரத்தில் சுவாமி கோயிலை ஒட்டி ஆவுடையம்மன் என்னும் பத்ரகாளியம்மன் கோயில் உள்ளது. கிழக்குத் திருமானிகைப் பத்தியில் அலுவலகம் உள்ளது. இப்பிரகாரத்தில் ஸ்ரீ செல்வ முத்துக்குமாரர் சந்நிதிக்கு ஒரு சிறு கட்டைக் கோபுரம் அமைந்துள்ளது. இக்கட்டைக் கோபுரத்தின் தென்புறம் ஜாஹ்ரேசுவர், நவக்கிரக மண்டபம், கிழக்கு முகமாக தண்டாயுதபாணி, தெற்கு முகமாக அங்காரகன் ஆகிய மூலவர்கள் எழுந்தருளி உள்ளனர்.

கீழைப் பிரகாரத்தின் கீழ்பால் தல விருக்டம் (வேம்பு) இருக்கும் வேம்படிமால் உளது. இதுதான் ஆதி வைத்தியநாதபுரி என வழங்கப் பெறுவது. அதற்குச் செல்லும் கட்டைக் கோபுர வாயிலை ஒட்டி ஆதிபுராணேசுவரர். வீரபத்திரர் திருவுருவங்கள் உள்ளன. மடைப்பள்ளியில் மேற்கு முகமாக அன்னபூரணி அம்மன் திருவுருவம் அமைந்துள்ளது. தெற்குப் பிரகாரத்திற்குத் தெற்கில் அம்மன் சந்நிதியில் செத்தாமிர்த தீர்த்தம் இருக்கிறது. அத்தீர்த்தத்தின் நாற்புறமும் அழகிய திருமானிகைப் பத்தி மண்டபங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

சுவாமி சந்நிதியிலுள்ள கொடிமரங்களின் வடபால் முதலில் பள்ளியறையும், அதற்கடுத்து, சுக்கிரவார அம்மன் உத்ஸவரும், ஸ்ரீ தையல்

நாயகி அம்மையின் கோயிலும் அமைந்திருக்கின்றன.

சுவாமி சந்நிதிக்குச் செல்லும் முதல் வாயில்படியின் இரு புறமுள்ள குடைவறைகளில் வடக்கில் அதிகாரநந்தி உத்ஸவரும், உட்பிரகாரத்தில் சுவாமி சந்நிதிக்கு மேற்புறம் ஸ்ரீ செல்வமுத்துக் குமார சுவாமி உத்ஸவர் வள்ளி தெய்வானையோடும் எழுந்தருளியிருக்கின்றார். அடுத்தாற்போல் கஜலட்சுமியும் அஷ்டலட்சுமியும் உள்ளனர். வடக்குப் பிரகாரத்தில் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி ஸ்ரீ சிவகாமி அம்மையோடு எழுந்தருளியிருக்கின்றார். இப்பிரகாரத்தில் சுவாமி கர்ப்பக்கிருகத்தின் வடக்கு முகமாக எழுந்தருளியுள்ள துர்க்கை அம்மன் மகிமை மிக்கவள். கீழைத் திருமானிகைப் பத்தியில், சூரியன் அங்காரகன் நீங்கலாக நவக்கிரகங்கள் அறுபத்துமூலர் மூலவர்களும், சப்தசன்னிகைகளும் அமர்ந்துள்ளனர்.

ஆலயத்திற்குள் உள்ள சித்தாமிர்த தீர்த்தம் எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் முதன்மையானது. குமரகுருபரர் இத்தீர்த்தத்தின் மகிமையை சித்தாமிர்தத் தீர்த்தக் குறுந்திவலை ஒன்றே பல நோய்களையும் போக்க வல்லது என்று பாடுகின்றார். மற்றும் இத்தலத்தில் கோதண்ட தீர்த்தம், கௌதம தீர்த்தம், வில்வ தீர்த்தம், முனிவர் தீர்த்தம், அங்கசந்தான தீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்கள் உள்ளன.

நாள்தோறும் நித்திய பூஜைகளும் திருவிழாக்களும் காமிக ஆகம விதிப்படி ஆறுகால பூஜைகள் நடைபெறுகின்றன. பிரமோற்சவம் பங்குனித் திங்களில் நடைபெறும். அதில் ஐந்தாந் திருநாளன்று ஸ்ரீ செல்வ முத்துக் குமாரர் ஸ்ரீ வைத்தியநாதரைப் பூசித்துச் செண்டு பெறும் காட்சி மிகச் சிறப்பானது.

ஸ்ரீ செல்வமுத்துக் குமார சுவாமிக்குத் தைத்திங்களில் திருவிழா நடைபெறுகிறது. கடைசிச் செவ்வாயன்று தீர்த்தத் திருவிழா நிகழும்.

திங்கள் தோறும் வரும் கார்த்திகைத் திருநாள்கள், கந்தர் ஷஷ்டி போன்ற விசேட நாள்களில் தான் ஸ்ரீ செல்வமுத்துக் குமாரருக்கு அபிஷேகம் நடைபெறும். மற்றைய நாள்களில் ஸ்ரீ செல்வ முத்துக் குமாரரின் ஆன்மார்த்த பூஜாமூர்த்தியான் ஸ்ரீ முத்து லிங்கத்திற்குத்தான் அபிஷேகம் நடைபெறும். ஏனைய தலங்கள் போலல்லாமல், அர்த்தயாம பூஜாகாலத்தில் ஸ்ரீ செல்வ முத்துக் குமாரருக்கு வழிபாடு நடந்த பின்னர்தான் சுவாமிக்கு வழிபாடு நடைபெறும்..

அங்காரக சேஷத்திரமானதால் செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் மாலையில் ஆட்டுக்கடா வாகனத்தில் அங்காரகன் எழுந்தருளிப் பிரகாரத்தில் வலம் வருவார். இவைகளன்றியும் அம்மையாருக்கு ஆடிப்பூரம் நவராத்திரி உற்சவங்களும், பிறவும் நடைபெற்று வருகின்றன.

ஸ்ரீ செல்வ முத்துக் குமரனுக்கு இத்தலத்தில் காணும் தனிச் சிறப்புகள்

1. ஸ்ரீ செல்வமுத்துக் குமரனை உள்ளே இருந்து வெளியே எழுந்தருளச் செய்யும்போது நடைபாவாடை இட்டு எழுந்தருளச் செய்து, வைத்தியநாதர் சந்நிதியின் முன்பு நிறுத்திப் பிறகு கொண்டு சேர்ப்பார். நாம் குழந்தையை எவ்வாறு பாதுகாப்போடு பத்திரமாக எடுத்துச் செல்வோமோ அதுபோல் கட்டளை விசாரணைத் தம்பிரான் சுவாமிகள் எதிரில் கும்பிட்டுச் செல்ல, மயில் விசிறி, முத்துப் பந்தர், மயில் தொம்பை, சாமரம், தண்டு, குடை, கொடி முதலிய விருதுகளுடன் மெதுவாகக் கொண்டு செர்ப்பார். இன்றும் நாம் இக் கண்கொள்ளாக் காட்சியைக் காணலாம்.

2. ஒவொவொரு நாளும் இரவு 9 மணிக்குச் செல்வ முத்துக்குமரனுக்கு மணப் பொருள்களைச் சாத்தி மூன்று வெள்ளிக் கிண்ணம், புழுகு, பச்சைக் கற்பூரம், சந்தனப்பிடி மூன்று, எலுமிச்சம் பழம் நான்கு, பன்னீர் அரும்பு தொடுத்த மாலை (சுகந்தம்) ஒரு சேர், வெற்றிலைப் பாக்கு, காளாஞ்சி இவற்றினைச் சாத்தி, பால், பழம், பாற் சோறு, நிவேதித்துத் தீபாராதனை செய்வார்கள். இதனைப் புழுக்காப்புத் தரிசனம் என்று கூறுவார்கள். இத்தரிசனத்தைக் காண்பதற்கு ஒவ்வொரு நாளும் மக்கள் அவனது சந்நிதியில் காத்திருப்பார்கள். தீபாராதனை முடிந்து ஒதுவாமூர்த்திகள் முத்துக் குமரன் பிள்ளைத் தமிழைப் பாடினவுடன் விபூதி கொடுப்பார்கள். அதன் பிறகு யாவார்க்கும் பால், பாற்சோறு, பிரசாதம் முதலியவை வழங்குவர். அது முடிந்தவுடன் தாலாட்டுப் பாட முருகன் பள்ளி கொள்கிறான்.

இத்தரிசனம் செய்வதினால் மக்கள், தமக்கு ஏற்பட்டுள்ள செய்வினை தோஷங்கள், கோள்வாதனை, நோய்த்துன்பம், வறுமை முதலியவை நீங்குகின்றன என்றும், அவரவர் மனத்தில் நினைத்த எண்ணங்கள் எல்லாம் முத்துக் குமரன் அருளால் கைகூடுகின்றன என்றும் சொல்லுகின்றனர். இத் தரிசனம் முடிந்தவுடன்தான் வைத்தியநாதருக்கும் தையல் நாயகிக்கும் அர்த்தசாம பூசை நடக்கும். இதன் கருத்து, தாய், தந்தையர் குழந்தைக்கு உணவினை ஊட்டித் தூங்கச் செய்து பிறகுதான் அவர்கள் தூங்கச் செல்வதனைப் புலப்படுத்துகின்றது.

3. நமது குழந்தையை அடிக்கடி முழுக்காட்டல் இல்லாதது போல் இங்கு முத்துக்குமரனுக்கு நாளும் முழுக்காட்டவில்லை. கார்த்திகை, கந்த சஷ்டி முதலிய விழாக்கள், சிறப்புடை நாள், இத்தினங்களில் தான் குமரனுக்கு முழுக்காட்டல் நடைபெறுகின்றது. முத்துக்குமரனுக்குப் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் வெள்ளிப் பெட்டகத்தில் உள்ளது முத்துலிங்கம். இது மரகதலிங்கம். தினமும் காலசந்தி, உச்சிக்காலம் என்ற இரண்டு காலங்களிலும் இதற்கு அபிஷேகம் செய்து பூசித்த

பிறகுதான் முத்துக் குமாரனுக்குத் தீபாராதனை நடக்கும். இதன் கருத்து, தந்தையாகின்ற வைத்தியநாதரைத் தினமும் முத்துக்குமாரன் பூசை செய்கின்றான் என்பதாகும்.

4. பங்குனித் திருவிழாக் காலத்தில் குழந்தை முத்தையனைத் தனியே விட்டுத் தாய்தந்தையர் சென்றுவிட, பின்வந்த குழந்தையை நரி விரட்டிற்று என்ற ஒரு செயலினை விளக்க இன்றும் முத்துக்குமாரனைக் கோபுரவாசல் தீபாராதனை நடந்த பிறகு இருபத்தொரு வேட்டுகள் முழங்க உடனே அவரைத் தூக்கிக் கொண்டு ஒடுவார்கள். சுவாமிக்கு முன் நரி வேடமிட்ட ஒருவன் கையில் கத்தி ஏந்திக் கொண்டு ஓட, முன்னே யானைஓடும். பிறகு தாய் தந்தையர் நின்றிருக்கும் இடம் சென்று நிற்கும். வைத்தியநாதரும் தையல் நாயகியும் வீதியில் பவனி வரும்போது மத்தியில் முத்துக்குமாரன் அசைந்தாடிக் கொண்டு வருவான். இப்பொழுதும் விழாக்காலங்களில் இச்செயலைக் காணலாம். மக்கள் இதை நரியோட்டம் என்று கூறுவார்கள்.

5. ஒவ்வொரு விழா நாளும் இரவு நேரத்தில் புறப்பாடு முடிந்தவுடன், முத்துக்குமாரனைத் தாயாகிய தையல் நாயகி சந்நிதியில் வைத்துச் செல்வார்கள். இரவு நேரத்தில் குழந்தை தாயிடத்தில் தூங்குவதுபோல் இச்செயல் இருக்கின்றது. இச் செயல் தாய் குழந்தையின் உடல் நலனைப் பேணிக் காப்பது போல் தோன்றுகிறது. இச் செயலினை இத்தலத்தில் இன்றும் காணலாம்.

கிரகதோஷ பரிகாரம்

அங்காரக பகவானுக்குச் செவ்வாய்கிழமையில் அபிஷேகம் செய்வித்துச் சிவப்பு ஆடை, பவழம், சிவப்பு அலரி என்பவற்றால் அலங்காரம் செய்து அங்காரக மந்திரங்களை ஒதி, கருங்காவிச் சமித்தினால் யாகத்தீயை எழுப்பித் துவரம் பருப்புப் பொடி அன்னத்தை ஆகுதி பண்ணித் தீபாராதனை செய்து அருச்சனை செய்து தூப தீப நைவேத்தியம் கொடுத்து, சுருட்டி ராகத்தில் அங்காரகக் கீர்த்தனைகளைப் பாடிப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு கற்பூர ஆரத்தி எடுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் அங்காரகக் கிரக தோஷம் நீங்கும்.

"சிறப்புறு மணியே செவ்வாய்த் தேவே
குறைவிலா தருள்வாய் குணமுடன் வாழ
மங்கலச் செவ்வாய் மலரடி போற்றி
அங்கா ரகனே அவதிகள் நீக்கு "

புதன்

விமலன் விழுமிய திருவெண்காடு

வேண்டுவோருக்கு வேண்டும் அருளை வாரி வழங்கும் புதன் குடிகொண்டிருக்கும் ஆலயம் திருவெண்காடு. அறிவிற் சிறந்து வினங்குவதால் இவரைப் பூஜித்து வணங்குபவர்களுக்கு வித்தைகள் எளிதில் வரும். இவர் சந்திரனுக்கும் தாரைக்கும் பிறந்தவர் என்று கூறுவர்.

சுகுமார வனம் என்ற ஒரு ஆரண்யம். அதில் கௌரி தடாகம் என்னும் ஒரு குளம். பார்வதியின் சாபத்தால் அந்தக் குளத்தில் குளிக்கும் மக்கள் அனைவருமே பெண்களாக மாறிவிடுவர். அது அறியாத இளன் என்னும் அரசன், (தூரியனுடைய மகன் வைவசுதமனுக்கு பிள்ளைப் பேறு இல்லாமல் புத்திர காமேஷ்டியாகம் செய்து பெற்ற பத்துப் பிள்ளைகளில் மூத்த மகன் இளன்). வெயில் கடுமையால் கௌரி தடாகத்தில் இறங்கி நீராடினான். களைப்புத் தீரக் குளித்து விட்டுக் கரை ஏறினான். அப்போது அவன் பெண்ணாக மாறியிருப்பதை அறிந்தான். தற்செயலாக அங்கு வந்த புதன் பெண்ணாக மாறிய இளன் என்னும் இளையைக் காண, அவள் மேல் மையல் கொண்டு இணைந்து வாழ, இளை கருவுற்றுப் புருரவா என்ற மகனைப் பெற்றெடுத்தாள். தான் பெற்ற மகன் புருரவாவை இளன் தன் நாட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று வளர்த்து நாட்டிற்கு அரசனாக்கினான். பின் புதன் தவம் மேற்கொண்டு சிவனுனால் கிரகப் பேறு பெற்றார் எனப் பாகவதப் புராணம் கூறுகிறது.

இவர் சிங்க வாகனம் உடையவர். இவர் மஞ்சள் நிற மாலையும், பொன் அணிகலன்களும் அணிபவர். கோங்கு மலரைப் போன்ற நிறம் உடையவர். இவர் மகா விஷ்ணுவைப் போல் தோற்றமுடையவர். வலக்கையில் வரதமும். ஏனைய கரங்களில் வான், கேடயம், கதையும் உடையவர். இவரை வணங்குபவர்களுக்குச் சீரும், செல்வமும் வழங்குவார். இவர் ஆணுமல்லர், பெண்ணுமல்லர், இவர் எப்போதும் சத்தோஷமாக இருப்பவர். இவருக்கு மஞ்சள் நிறக் குடையும் கொடியும் உண்டு. அதில் சிங்க உருவம் இருக்கும்.

உலகில் உள்ள உயிர்கள் தம்மை வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டு இறைவன் திருமேனி தாங்கிப் பல இடங்களில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் தலங்கள் பல உள்ளன. அதில் ஒன்றுதான் திருவெண்காடு. நவகோள்களில் ஒன்றாக விளங்கும் புதன் உறையும் தலமும் இதுவே.

இத்தலம் சீர்காழியிலிருந்து சுமார் 13 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. வடமொழியில் இத்தலத்திற்குச் சுவேதாரண்யம் என்று பெயர் (சுவேதம் வெண்மை ஆரண்யம் காடு)

திருவாரூரில் பிறக்க முக்தி தில்லையில் தரிசிக்க முக்தி காசியில் இறக்க முக்தி திருவண்ணாமலையை நினைக்க முக்தி என்று பெரியோர்கள் கூறுவார்கள். ஆனால் இவ்வனைத்தும் ஒருங்கே ஒரிடத்தே வாய்க்கக் கூடியது திருவெண்காடு. ஆதலின் இத்தலத்திற்கு முக்தி வாயில், முக்தி நகர் என்ற பெயர்கள் ஏற்பட்டன.

புராண வரலாறு

மருத்துவன் ஓர் அசுரன். இவன் பிரம்மனை நோக்கித் தவம் செய்து அவரிடம் பெற்ற வர பலத்தால் தான் என்ற அகங்காரத்தாலும், மமதையாலும் தேவர்களைத் துன்புறுத்தலானான். அது கண்டு பயந்த தேவர்கள் சிவபெருமானை அண்டி அபயம் வேண்டினார்கள். சிவபெருமானும் தேவர்களின் துன்பத்தைக் கண்டு மனமிளகி, இத்தலத்தில் வேற்றுருவில் வாழ்ந்து வருமாறு பணித்தார். அவர்களும் அவ்வாறே வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

வேற்றுருவில் வாழும் தேவர்களைப் பற்றி அறிந்த மருத்துவாசுரன், திருவெண்காட்டிற்கு படையெடுத்துவந்து மீண்டும் தேவர்களைத் துன்புறுத்தலானான். அதனைக் கண்ட வெண்காட்டிசர் தன் வாகனமாகிய ரிஷப தேவரை மருத்துவாசுரனுடன் போரிட அனுப்பினார். ரிஷப அரசனுக்கும் மருத்துவாசுரனுக்கும் கடும் போர் மூண்டது. அதில் மாபெரும் தோல்வியைத் தழுவிய அசுரன் சிவபெருமானை நோக்கித் தவமிருந்து அவரிடமிருந்து தூலாயுதத்தைப் பெற்று மீண்டும் போருக்கு வந்து, தன்னுடன் போரிடும் ரிஷபத் தேவரைத் தன் வசமுள்ள தூலாயுதத்தால் தாக்கிக் காயங்களை ஏற்படுத்தினான். சிவனருள் பெற்ற தூலாயுதத்தால் தான் பட்ட காயத்தைப் பொறுத்துக் கொண்ட ரிஷப தேவர், இதுபற்றி இறைவனிடம் முறையிட , அவர் வெகுண்ட கோபத்துடன் தன் பஞ்சமுகங்களில் ஒன்றாகிய அகோர மூர்த்தியை உண்டாக்கினார். (சிவபெருமான் தன் கோபத்தையே அவ்விதமாக உருவாக்கினார் என்பர்) அப்பெருஞ் சினமே சிவந்த குஞ்சியுடைய அகோர வடிவாகி , நீருண்ட கரிய மேகமென அவர் திருமேனி திகழ, நெற்றிக் கண் நெருப்பைக் கக்க, அணிமணிகள் ஒளிவீச, கண்டமாலை கவினுற விளங்க, கோரப் பற்களுடன் துடி மணி, பலகை ,வாள், தூலம், வெண்டலை, கடி என்ற ஆயுதங்களைக் கையில் ஏந்தி மருத்துவாசுரனை அழிக்க வந்தார்.

சிவன் அகோர மூர்த்தியின் திருஉருவத்தை அந்தப்பயங்கர நெடிதுயர்ந்த கோலத்தைக் கண்ட மாத்திரத்தில், மருத்துவாசுரன் தன் நிலை தடுமாறி, பயந்து ஈஸ்வரனைச் சரணடைந்து, அவரைத் தோத்தரித்துப் புகழ்ந்தான். அவ்வாறு சரணடைந்த மருத்துவாசுரனை அகோர மூர்த்தியின் காலடியிலும், காயம்பட்ட ரிஸப தேவரைச் சுவேதாரண்யேஸ்வரரின் நிருத்த மண்டபத்திலும் இன்றும் நாம் சிலை வடிவில் பார்க்கலாம்.

சிவபரம் பொருளே அகோர மூர்த்தியாவார். அவருடைய 64மூர்த்தி பேதங்களில் இவ்வகோர மூர்த்தி 43வது மூர்த்தியாகும். இத்தகைய திருவுருவம் இத்தலத்தில் மட்டுமே உண்டு.

மாசி மாதக் கிருஷ்ண பட்சம், பிரதமை திதி, பூர நட்சத்திரம், ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு 12.00 மணிக்கு அகோரமூர்த்தி திருவவதாரம் செய்தார். மேலும் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவிலும், இவருக்குப் பூசை நடைபெற்று வருகின்றது. கார்த்திகை மாத ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் சிறப்பான பூசை நடைபெறும்.

திருவெண்காட்டிலுள்ள முக்குளத்தில் நீராடுவோருக்குப் பிள்ளையினோடு எண்ணிய யாவும் கைவரும் என்று அறுதியிட்டு,

"பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையனோ டுள்ள நினை(வு)

ஆயினவே வரம் பெறுவர் ஐயுற வேண்டா வொன்றும்

வேயனதோ நுமை பங்கன் வெண்காட்டு முக்குள நீர்

தோய் வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே"

என்ற திருப்பாடல் மூலம் சம்பந்தப் பெருமான் கூறி இருக்கின்றார்.

பட்டினத்தார்

பெருஞ்செல்வத்தில் திகழ்ந்தோர் பெருந்துறவு பூண்டமைக்கு எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்ந்தவர் பட்டினத்தடிகளே

"பாரனைத்தும் பொய்யெனவே

பட்டினத்துப் பிள்ளையைப் போல்

யாரும் துறக்கை அரிதரிது"

என்கின்றார் தாயுமானவர். அத்தகைய பெரியாரது வரலாறு பெருமாண்புடையது.

காவிரிபூம் பட்டினம், காவிரி கடலொடு கலக்கிமிடத்தில் உள்ள ஓர் அழகிய நகரம், அந்நகரத்தில் வசிப்பவர்கள் பிறவிடங்களில் புகாராதலின் அவ்வூர் புகாரெனக் காரணப் பெயர் பெற்றதாயிற்று.

பட்டினத்தாரின் தகப்பனார் பெயர் சிவநேசர். தாயின் பெயர் ஞானகலாம்பிகை. இவர்களுக்குப் பெண் மகவு ஒன்று இருந்தாலும் ஆண்மக்கட் பேறு இன்மையால் அதனை வேண்டி அவர்கள் இறைவனை வேண்ட, அவனஞ்ஞால், ஞானகலாம்பிகையார் ஒரு ஆண்மகவைப் பெற்றெடுத்தார். அக்குழந்தைக்குத் திருவெண்காடர் என்ற திருப்பெயரிட்டனர்.

அடிகளாரின் ஐந்தாவது ஆண்டில் இவரது தந்தையார் சிவபதமடைந்தார். பின் தாயின் அரவணைப்பிலே வளர்ந்த இப்பெருமானால் பொறியடக்கம், வாய்மை, அருள் முதலிய விளங்கப் பெற்றுச் சிவபூஜை செய்வதில் நாட்டமிக்கவரானார்.

ஒருநாள் அடிகளார் இரவு துயிலும் போது, சிவபெருமான் சிவவேடந்தரித்த முதியவர் கோலத்தில் அவர் கனவில் தோன்றி "நாளை திங்கட்கிழமையன்று திருவெண்காடு அடைந்து இறைவனை வணங்கி அவர்முன் இருக்கும் போது, பெரியவர் ஒருவர் சிவலிங்கம் ஒன்று தருவார். அதனை வைத்துக் கொண்டு நீ சிவபூஜை செய்வாயாக" எஃத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

அதன்படி, திருவெண்காடர் தன் தாயை அழைத்துக் கொண்டு திருவெண்காடு சென்று, இறைவன் சந்தியிலே நிற்க, அப்போது கனவில் கூறியவாறு ஒரு வயோதிகத் தவ முனிவர், அடிகளாரை அறிந்து "உன்னைப் பார்க்கவே வந்தோம். நான் திருவிடை மருதூரைச் சார்ந்தவன். ஒரு சைவ வேதியர் என் கனவில் தோன்றி இப்பெட்டகத்தை உன்னிடம் அளித்து உனக்குச் சிவ தீட்சை செய்யும் படி உத்தரவிட்டார். இப்பெட்டகத்தில் நீ முற்பிறவியில் வழிபட்ட சிவ வடிவமுள்ளது, எனக் கூறி அப்பெட்டகத்தைத் திருவெண்காட்டிடமளித்து அவருக்குச் சிவ தீட்சை செய்வித்தார். சிவதீட்சை பெற்ற திருவெண்காடர் நாள் தவறாமல் சிவபூஜை செய்து வந்தார். காலம் பல செல்லத் திருவெண்காடர் மணப் பருவம் அடைந்து, சிவகலையம்மை என்ற நங்கையைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். மகப்பேறு இல்லாத காரணத்தால், திருவிடை மருதூர்ப் பெருமானாகிய மருதவாணரே இவர்க்குக் குழந்தையாய் வந்து பதினாறு ஆண்டு வரை இந்நிலவுலகில் திகழ்ந்து பின் மறைந்தார் என்பது வரலாறு. அவரது வளர்ப்பு மைந்தன், திரைகடல் ஓடித் திரவியம் தேடி நாடு திரும்பியபின் தன் மாளிக்கைக்குள் நுழைந்தார். திருவெண்காடரும் வீட்டில் நுழைந்து மருதவாணரைத் தேடி, அவர் இல்லாமையைக் கண்டு வியப்புடன் நிற்க, அவரது மனைவி ஒரு சிறு பெட்டியை அவர் முன் வைத்து, இதனைத் தங்கள் வசம் கொடுக்கும் படி மைந்தன் கூறிப்போயினன், என்றாள். திருவெண்காடரும் அப்பெட்டியைத் திறந்து பார்த்த உடன் அதில் ஒரு காதற்ற ஊசியும், ஓர் ஓலை நறுக்கும் இருப்பதைக் கண்டு, அவ்வோலைத்துண்டை எடுத்துப் படிக்க அதில்காதற்ற ஊசியும் வாராது காணுங் கடை வழிக்கே" என்ற உபதேசமொழி வரையப்பட்டிருந்தது. அதனைக் கண்ணுற்ற அடிகளார் பக்குவமுற்று, தான் சேமித்த சொத்துக்களையெல்லாம் ஏழை எளியவருக்கு வாரி வழங்கியபின் துறவறம் மேற்கொண்டு சிவபதமடைந்தார்.

பட்டினத்தார் துறவுக் கோலங்கொண்டு வெளிவந்த போது, தமது கணக்கரான சேந்தனாரைக் கருவூலத்திலுள்ள பொருள்களை மக்கள் எடுத்துப் போகும்படி திறந்து வைக்கக் கட்டளையிட்டார். சேந்தனார் அவ்வாறே செய்தார். பொது மக்கள் எடுத்துக் கொண்டது போக எஞ்சியதை அரசன் கைக்கொண்டான். அடிகளாரின் நிதிகள் முழுவதையும் தனக்குக் காட்டவில்லை என்று எண்ணி அரசன் சேந்தனாரைச் சிறையிலிட்டது மன்று, அவர் பொருளையும் கவர்ந்து கொண்டான். சேந்தனாரின் மனைவி தன் மைந்தனுடன் வேற்றுார் சென்று கூலி வேலை செய்து வாழ்த்தாள். பட்டினத்தடிகள் பல மதலங்களையும் வணங்கித் திருவெண்காட்டுக்குத் திரும்பினார். அதையறிந்த சேந்தனார் மனைவியும், மகனும் அடிகளாரை அணுகிச் சேந்தனாரின் நிலையைத் தெரிவித்தனர். உடனே திருவெண்காட்டடிகள்,

"மத்தளை தயிருண் டானும் மலர்மிசை மன்னினானும்
நித்தலும் தேடிக் காணா நிமலனே நீஇன் றேகிச்
செய்த்தலைக் கயல்பாய் நாங்கூர்ச் சேந்தனை வேன்தனிட்ட
கைத்தளை நீக்கி என்முன் காட்டுவெண் காட்டுளானே"

என்ற பாடலைப் பாடியருள, விநாயகப் பெருமான் சென்று சேந்தனாரின் விலங்கை நீக்கினார். ஆதலின் அவருக்கு "விலங்கு தறித்த விநாயகர்" என்ற பெயர் ஏற்ப்பட்டது. அவருடைய கோயில் திருவெண்காட்டீசர் கோயிலுக்குத் தென்மேற்கே சிறிது தொலைவில் இருக்கிறது.

திருக்கோயில் அமைப்பு

திருக்கோயில் ஊருக்கு நடுவில் அமைந்துள்ளது. கோயில் திருமதிலைச் சுற்றி மடவளாகமும், அதனைச் சுற்றி நான்கு அகன்ற திருவீதிகளும் அமைந்துள்ளன.

கிழக்கு நோக்கிய கோயில் எனினும் மேற்கிலும் திருவாயில் உண்டு கீழ்க்கோபுர வழியே உள்ளே சென்றதும் கொடிமரத்துப் பிள்ளையார், பலிபீடம், கொடிமரம், நந்தி ஆகியவைகளைத் தரிசிக்கலாம். அந்த இடத்திற்குத் தெற்கே அக்னி தீர்த்தமும், அதன் கிழக்கே அக்கினீசுவரன் கோவிலும் உள்ளன. அக்கினி தீர்த்தக் கரையில் ஊஞ்சல் மண்டபமும், மெய்கண்டார் கோயிலும் உள்ளன. தெற்குப் பிரகாரம் வழியே செல்கையில் தூரியன் கோயிலையும் தூரிய தீர்த்தத்தையும் காணலாம். வெளிப்பிரகாரத்தின் தென்மேற்கில் திருக்கோயில் அலுவலகம், களஞ்சியம், நந்தவனம் ஆகியவை உள்ளன. மேற்கு வெளிப்பிரகாரத்தில், மேற்கு இராஜகோபுரத்திற்கு வடபால் ஆறுமுகப் பெருமான் கோயிலும், நூற்றுக்கால் மண்டபமும் இணைந்துள்ளன. முருகன் கோயிலுக்கு மேற்கே வீரபாண்டியன் என்னும் சிவலிங்கம் உள்ளது.

வெளிப்பிரகாரத்தின் வடமேற்கு மூலையில் கிழக்கு நோக்கிய அம்பாள் சன்னிதி சிறு கோபுரத்துடன் உள்ளது. அம்பாள் கோயில் முன் மண்டபமுந் முழுதும் கருங்கல்திருப்பணி. அம்பாள் கோயில் மண்டபத்தின் இடப்பகுதியில் புதனுக்குத் தனிக்கோயில் உள்ளது. அதற்கு இடப்பகுதியில் பிரம்ம சமாதியும், வில்லு விருட்சமும் உள்ளன. அம்பாள் சன்னிதிக்கு எதிரில் சந்திர தீர்த்தமும், அதன் கீழ்க்கரையில் மாபெரும் வடவாலவிருட்சமும், சந்திரன் கோயிலும் உள்ளன. வடக்குப் பிரகாரத்தின் வழியே வரும்போது சந்திர தீர்த்தக்கரையில் சென்னை விருட்சத்தையும் காணுகிறோம். கோயிலின் வடகிழக்கில் அரசும் வேம்பும் இணைந்துள்ள மேடை உள்ளது. அம்பாள் கோயிலுக்கு மேற்கே சம்பந்த விநாயகர் கோயில் உள்ளது. யாகசாலையையும் அங்கு காணலாம்.

உட்பிரகாரத்தின் தென்பகுதியில், பெரியவாரணப் பிள்ளயாருக்கும், சோமாஸ்கந்தருக்கும் தனித்தனிக்கோயில்கள் உள்ளன. தென் திருமானிகைப் பத்தியில் அறுபத்து மூவர், பத்திரகாளி, வீரபத்திரர், இடும்பன், சுகாசன மூர்த்தி, சேர்லையப்ப முதலியார், மந்திரி ஆகிய மூர்த்திகள் உள்ளன. மேற்குத் திருமானிகைப் பத்தியில் நாகேசுவரர், விநாயகர், யோக மாணிக்க வாச்சர் நால்வர், ஆஷ்டையார் பத்ரபீடம், விசுவேசுவரர், விசாலாட்சி, அங்காள பரமேஸ்வரி, சுவேதனப் பெருமாள், பஞ்சலிங்கம், பாலசுப்பிரமணியர் அஷ்டலெட்சுமி மாகலெட்சுமி, சரஸ்வதி, தனிவிநாயகர் ஆகியோர் திருவுருவங்கள் உள்ளன.

மேற்கு உட்பிரகாரத்தில் தெற்கு நோக்கிய நடராச சபை உள்ளது. வடக்கு உட்பிரகாரத்தில் அகோரமூர்த்தி மூலவருக்கும் உற்சவருக்கும் தனித்தனிக் கோயில்கள் உள்ளன. காட்சிநாயனார், கிழக்கு உட்பிரகாரத்தில் பைரவர், காசித் துண்டி விநாயகர், துர்க்கை, நவக்கிரகங்கள் ஆகியோர் உள்ளனர்.

நடுவில் சுவேதாரண்யேசுவரர் கோயில் உள்ளது. நிருத்த மண்டபம், மகா மண்டபம், அர்த்த மண்டபங்களுடன் கூடிய பெரிய சன்னிதி இது. இதன் வாயிலில் துவார பாலகர்களும் கோஷ்டத்தில் தட்சிணாமூர்த்தி, இலிங்கோத்பவர்; பிரம்மா ஆகியோரும் உள்ளனர். தெற்குக் கோஷ்டத்தில் சட்டைநாதர் சதை வடிவிலும் ஐராவதமும் சிவப்பிரியும் புடைப்புச் சிற்பமாகவும் உள்ளனர். மூலஸ்தானத்தில் திருவெண்காடர் மகாலிங்க மூர்த்தமாக எழுந்தருளியுள்ளார்.

புதபகவானுக்குப் புதன்கிழமையில் அபிஷேகம் செய்வித்துப் பச்சை ஆடை மரகதமணி, வெண்தாமரை என்பவற்றால் அலங்காரம் செய்து, புதன் மந்திரங்களை ஒதி நாயுருவி சமித்தால் யாகத் தீயை எழுப்பிப் பாசிப் பயற்றம் பருப்புப் பொடி அன்னத்தை ஆகுது பண்ணித் தீபாராதனை செய்து அருச்சனை செய்து தூபதிப நைவேத்தியம் கொடுத்து நாட்டக் குறிஞ்சி ராகத்தில் புதன் கீர்த்தனங்களைப் பாடி பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு கற்பூர ஆரத்தி எடுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் புதன் கிரகதோஷம் நீங்கும்.

ஆத்ரேய கோத்திரத்தில், ஆயில்ய நட்சத்திரத்தில் திருவெண்காட்டில் பிறந்த அந்தணருக்கு உணவும் உடையும் மரகதப் பச்சைக் கல்லும் தானம் செய்து புதனுக்கு விடியற்காலையில் முறைப்படி சாந்தி செய்து, ஸ்கந்த புராணம், புதகவசம், புதஸ்தோத்திரம், புதகாயத்திரி ஆகியவைகளைப் பாராயணம் செய்தால் புதனருளைப் பெறலாம்.

"இதமுற வாழ இன்னல்கள் நீக்கும்
புதபக வானே! பொன்னடி போற்றி!
பதந்தந் தாள்வாய்! பண்ணொலி யானே!
உதவியே யருளும் உத்தமா! போற்றி "

வியாழன் குருவருள் அருளும் ஆலங்குடி

வியாழன் பிரஹஸ்பதி என்றாலே குரு. இவர் தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவர். ஆசானைப் போன்றவர் ஆச்சாரியர் ஸ்தானத்தில் இருப்பவர். சிறந்த ஞானி. முற்றும் கற்றுணர்ந்தவர். பிறருக்கு நன்மையே செய்யும் இயற்கைக்குணம் அமைந்த வித்தகர். அறிவில் சிறந்தவர். சகல விஷயங்களையும் நன்கு கற்றவர், பரோபகாரி. இத்தனை இலட்சணங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டவர்தான் பிரஹஸ்பதி எனப்படும் குரு ஆவார்.

இவரின் தகப்பனாரின் பெயர் ஆஸ்கீரஸர். தாயார் சிரத்தாதேவி, இவருடைய மனைவியின் பெயர் தாரை. உடன் பிறந்தவர் உத்தயன் உடன் பிறந்தவன் யோக சித்தி. இவருடைய மகன்தான் பாரத்வாஜர். இவர் பிஹஸ்பதிக்கு மமதை என்பவளிடமிருந்து தோன்றியர். இப்பிரஹஸ்பதி எனப்படும் குரு வானவர் காசிக்குச் சென்று சிவலிங்கத்தை நிறுவிப் பூசித்துப் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் தவம் செய்தார். இவரின் மெய்யான தவத்தை மெச்சிய சிவனார் அவர்முன் தோன்ற அவரது பக்திக்கு மெச்சி கிரகப் பதவி அளித்து இந்திரனுக்குக் குருவாக விளங்க அருள் பாலித்தார். குரு பூசித்ததாகச் சொல்லப்படும் சிவலிங்கம் காசியில் இன்றும் உள்ளது. இவருடைய சீமாரனாகிய கசன் சுக்கிரனிடம் மாணவனாகச் சேர்ந்து சஞ்சீவினி என்னும் வித்தையைக் கற்றுக் கொண்டான். இவருடைய பெயரால் ஒரு நீதி நூல் உள்ளதாகத் திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் எழுதியுள்ளார்.

இவர் தூய்மைக்கும், அறிவுடைமைக்கும் இருப்பிடமாக உள்ளவர். சாந்தமான பார்வையுடையவர். உடம்பில் ருத்திராட்சமாலை அணிந்திருப்பவர் ஒரு கையில் ஜபமாலை, ஒரு கையில் ஞானமுத்திரை ஒரு கையில் யோகதண்டம், மற்றொன்றில் கமண்டலம் உடையவர். இவர் நான்கு சக்கரங்கள்கொண்ட கிரகத்தில் எழுந்தருளியிருப்பார்.

குரு ஞானகாரகன் ஜீவனகாரகன் மௌனகுருயோககுருவாக விளங்குபவன் அத்தகைய குருவாக ஆலமரத்தடியில் சின் முத்திரையைக் காட்டி மௌனமாக வீற்றிருப்பவர்தான் தட்சிணாமூர்த்தி, குருத்தலமாக விளங்கும் ஆலங்குடி என்ற இத்தலத்தின் அதிபதி இவர் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் குருவாக இருக்கிறார்.

தலமும் இருப்பிடமும்

சோழ நாட்டில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வலங்கைமான் வட்டாரத்தில் நீடாமங்கலத்திலிருந்து வடக்கே 8 கிமீ தொலைவிலும், கும்பகோணத்திலிருந்து தெற்கே 20 கிமீ. தொலைவிலும், கும்பகோணத்திலிருந்து மன்னார்குடி (நீடாமங்கலம் வழி) பஸ் மார்க்கத்தில் உள்ளது. தேவராப் பாடல் பெற்ற தலமாகும்.

தலப்பெயர்கள்

காசி ஆரண்யம் திருஇரும்புளை ஆலங்குடி என்ற பெயர்களால் வழங்கப் பெறுவது திருஞானசம்பந்தப் பெருந்தகையால் "எழிலார் இரும்புளை" என அருளப் பெற்றது. பாற்கடல் கடைந்த போது உண்டான ஆலகால விஷத்தைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்கி அபயம் புகுந்த தேவர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிய சிவபெருமான் தோழனாகிய ஆலால சுந்தரமூர்த்தியைக் கொண்டு விஷத்தைக் கொண்டுவரச் செய்து குடித்துக் கண்டத்து அடக்கியமையினால் அப்பெயர் பெற்றது. இதை விளக்கும் காளமேகப் புலவர் பாடலும் இருக்கிறது. அது

"ஆலங் குடியானை ஆலாலம் உண்டானை
ஆலங் குடியான் என்றுஆர் சொன்னார் ஆலம்
குடியானே யாகில் குவலயத்தோ ரெல்லாம்
மடியாரோ மண்மீதி னில்"

இவ்வூரில் விஷத்தால் எவருக்கும் யாதொரு தீங்கும் ஏற்படுவதில்லை.

கோயிலமைப்பு

கோயில், "ஊரின் மத்தியிலே நான்கு புறமும் தாமரை பூத்த அகழியாலும் உயரமான மதில்களாலும் தூழப்பெற்று மிகவும் அழகான தோற்றத்துடன் கூடிய ஐந்து நிலை ராஜகோபுரத்துடன் காட்சியளிக்கிறது. தென்புறம் அமைந்த இக்கோபுரவாயிலுள்ளே பிரவேசித்ததும் மேலக் குடவறையில் கலங்காமல் காத்த விநாயகர் சன்னிதி அமைந்துள்ளது. அவரை வணங்கி உள்ளே நுழைந்தால், முதல் பிரகாரம் காணப் படுகின்றது. எதிரே அம்மையாரின் தெற்கு நோக்கிய சன்னிதி காணப் படுகின்றது. உள்ளே போய் மேற்கு நோக்கித் திரும்பி 2வது வாயிலைக் கடந்ததும், உள்ளே தென்புறம் உள்ள திருமானப் பத்தியில் சூரியன் சன்னிதி விருக்கிறது. தென்புறம் உற்சவ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருள் பாலிக்கிறார். அடுத்தாற்போல் தெற்குத் திருமானப் பத்தியில் (உள் பிரகாரத்தில்) நால்வர் திருவுருவமும் சப்த லிங்கங்களோடு, காசி விசுவநாதர், விசாலாஷி, அகத்தியமும் உள்ளனர். மேலத் திருமானப் பத்தியில் ஆக்ஞா கணபதி, சோமாஸ்கந்தர், பெரும் திருவுருவத்துடன் கூடிய கலங்காமல் காத்த விநாயகர், நின்ற கணபதி, சந்திரசேகர், சுப்ரமணியர் வள்ளி, தெய்வாணை, பக்தர், சண்டேசுவரர், கல்யாண சாஸ்தா, ஸப்தமாதா முதலிய உற்சவர்களும், அடுத்து முருகன், இலக்குழு இருப்பிடமும், வடக்குத் திருமானப் பத்தியில் நவக்கிரகம், சபாபதி, சிவகாமி அம்மை, சம்பந்தர், அப்பர், மணிவாசகர் முதலியோரும் காட்சி தருகிறார்கள். கீழ் திருமானப் பத்தியில் வடபுறம் பைரவர், சந்திரன் சந்தியும் உள்ளது.

மகா மண்டப வாயிலில் துவார பாலகரும் கருவறையில், கிழக்கு நோக்கி ஆபத் சகாயரும் காட்சியளிக்கிறார். தெற்குக் கோஷ்டத்தில் இத்தலத்துச் சிறப்பு மூர்த்தியாகிய குரு தட்சிணாமூர்த்தி இருப்பிடமும், வடகோஷ்டத்தில் சண்டேசரரும் அடுத்து ஞானகூபம் என்னும் தீர்த்தக் கிணறும் உள்ளனர்.

தெற்கு நோக்கி அம்மன் ஏலவார் குழலியம்மை சன்னிதி, தனியான பிரகாரத்துடன் உள்ளது.

தலப்பெருமை

இத்தலம் காவிரியின் தென்கரையில் உள்ளது. தேவர்கள் அமுதம் கடைந்தபோது ஏற்பட்ட விஷத்தினால் அவதியுற்று ஆண்டவனை வழிபட, ஆலமாகிய விஷத்தைக்குடித்துக் காத்தமையால், இவ்வருக்கு ஆலங்குடி எனவும், இறைவனுக்கு "ஆபத்சகாயர்" எனவும் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது. இந்த ஊரில் அரவு தீண்டி மரித்தவர் இல்லை. கஜமுகாசுரனால் தேவர்களுக்கு நேர்ந்த இடுக்கண்களைக் களைந்து காத்தமையால் இத்தல விநாயகருக்கு "கலங்காமல் காத்த விநாயகர்" எனப்பெயர் உண்டாயிற்று. அம்மையார் தலம் செய்து இறைவனைத் திருமணம் செய்து கொண்ட சிறப்பை உடையது. அம்மை திருமணம் நடந்த இடத்திற்கு இன்று திருமண மங்கலம் எனப்பெயர் வழங்கப் பெறுகிறது. விசுவாமித்திரர் பூசித்த தலம். பிரம்மா, இலக்குமி, கருடன், அஷ்டதிக்குப் பாலகர், ஐயனார், வீர பத்திரர் முதலானோர் தம் தம் பெயரால் இலிங்கங்கள் நிறுவிப் பூசித்து வழிபட்ட தலம். அப்பர் அடிகளால் திருவீழியிழலைத் திருத் தாண்டகத்தில் சேர்த்துப் பாடப்பெற்ற சிறப்புடையது. திருஞான சம்பந்தர் தமது பாடல்களால் இத்தல அம்மனைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

புராண வரலாறு

பல தலங்களையும் தரிசித்து, இந்தத் தலத்துக்கு வந்து கொண்டிருந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அகத்திய காவேரி என்னும் வெட்டாறு, வெள்ளப் பெருக்கெடுத்து ஓடிக் கொண்டிருந்த காரணத்தால், கரையில் அடியார்களுடன் மனம் கலங்கி நிற்க, காசியாரண்யேஸ்வரராகிய ஆபத்சகாயர் ஓடக்காரனாக வந்து அக்கரைக்குக் கொண்டு விடுவதாகச் சொல்லிப் பவுன்கள் பெற்று, முதலில் அடியார் சுந்தரரிடம் போய் அடையாளச் சன்மானம் கேட்டுப் பெற்று, அவரை ஏற்றி வருகையில் நடு ஆற்றில் திருவினையாடலாகச் சூழல் ஏற்படும்படி செய்து தானும் தண்ணீரில் விழுந்து தத்தளிப்பவன் போல் நிற்க, படகில் உள்ள நாயனார் இறைவனை வேண்ட ஓடும் சிறிது தூரம் சென்று பாறையில் மோதி நொறுங்கியது. சிவபெருமான் ரிஷபாருடராகத் தோன்றி யாவரையும் தூக்கிக் காப்பாற்றியதாக வரலாறு வழங்குகிறது. பின்பு சுந்தரர் தலத்துக்கு வந்து முறைப்படி வணங்கி வழிபட்டுத் தக்ஷிணாமூர்த்தியைத் தரிசித்து ஞானோபதேசம் பெற்றார். இந்தத் தலத்தில் உள்ள குருமூர்த்தியைக் குருவாரத்தில் வணங்கி வழியுடையோருக்குச் சிவஞானம் எளிதில் கைகூடும்.

திருவாரூரில் நடைபெறும் விழாவில் அப்பொழுது அரசாண்ட ஈச சோழராஜா எல்லாத் தலங்களிலும் உள்ள சுந்தரமூர்த்தி திருவுருவங்களைக் கொண்டு வந்து விழா நடத்தினான். எல்லாச் சுந்தர மூர்த்திகளையும் விட ஆலங்குடியில் உள்ள சுந்தரர் திருஉரு அவன் மனதைக் கவர்ந்து விட்டது. அதைத் திருவாரூரிலேயே வைக்க வேண்டுமென்று விரும்பினான். குழந்தைக்கு அம்மை போட்டிருப்பது போல் தொட்டில் கட்டி ஆலங்குடி கொண்டு சேர்த்தார்கள். அந்த அம்மைத் தழும்புகளை இன்றும் பெருமான் மீது காணலாம்.

கிரக தோஷ பரிகாரம்

குருபகவானுக்கு வியாழக்கிழமையில் அபிஷேகம் செய்வித்து, மஞ்சள் நிற ஆடை பஷ்பராக மணி, வெண் முல்லை என்பவற்றால் அலங்காரம் செய்து குரு மந்திரங்களை ஒதி அரசு சமித்தினால் யாகத் தீயை எழுப்பிக் கடலைப் பொடி அன்னம், எலுமிச்சம் பழ அன்னம் என்பவற்றால் ஆகுதி பண்ணித்தீபாராதனை செய்து அருச்சனை செய்து தூப தீப நைவேத்தியம் கொடுத்து, அடாணா ராகத்தில் குரு கீர்த்தனைகளைப் பாடிப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு கற்பூர ஆரத்தி எடுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் குருக் கிரகதோஷம் நீங்கும்.

"குணமிகு வியாழக்குருபக வானே

மணமுள வாழ்வு மகிழ்வுட னருள்வாய்

ப்ரகஸ்பதி வியாழப் பரகுரு நேசா

க்ரக தோஷமின்றிக் கடாசுபித் தருள்வாய்"

வெள்ளி

சுர்யோகம் அருளும் கஞ்சனார்

களத்திரக்காரன் என அழைக்கப்படும் சுக்கிரன் மக்களுக்கு நல்ல வசதியான வாழ்க்கையளிப்பவர். இவர் பிருகு முனிவருக்குப் புதல்வராக அவதரித்தவர். இவருக்கு பார்க்கவன் என்ற பெயரும் உண்டு. அசுரர்களுக்குத் தலைவராக விளங்குபவர் சுக்கிரன். இவர் இயற்றிய நீதுநூலுக்குச் சுக்ர நீதி என்று பெயர்.

சுக்கிரன் என அழைக்கப்படும் பார்க்கவன் காசுக்குச் சென்று சிவலிங்கம் ஒன்றை பிரதிஷ்டை செய்து வெகுகாலம் பூசித்து வரச் சிவபெருமான் அவன் முன் தோன்றி இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கும் சஞ்சிவினி மந்திரத்தை உபதேசித்தார். அச்சக்தி சுக்கிரனிடம் இருப்பதை அறிந்த அசுரர்கள், சுக்கிரனைத் தங்கள் குலகுருவாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள். தேவாசுரப் போராட்டம் நடக்கும் காலங்களில், அசுரர்கள் இறக்கும் பட்சத்தில் சுக்கிரன் தன் சஞ்சிவினி மந்திரத்தைப் பிரயோகித்து இறந்த அசுரர்களை உயிர்பித்தார். ஒரு சமயம் தேவாசுரப் போராட்டம், அந்தகாசுரன் தலைமையில் நடக்கும் போது அசுரர்கள் பலரைத் தேவர்கள் கொன்று விட்டார்கள். இறந்த அசுரர்களைச் சுக்கிரன் மீண்டும் தன் மந்திர சக்தியால் உயிர்ப்பிக்கவே யுத்தம் மீண்டும் கடுமையாக நடந்தது. இறந்தபின் சுக்கிரனின் மந்திர சக்தியால் உயிர்பெற்று எழுந்த அசுரர்கள், தேவர்களுடன் யுத்தம் புரிய, பயன்று போன தேவர்கள் சிவபெருமானைச் சரணடைந்து தங்களைக் கட்டுமாறு வேண்ட அவர் சுக்கிரனை அழைத்துத் தன் வயிற்றினால் விழுங்கி விட்டார். சுக்கிரன் இல்லாது போகவே அசுரர்களால் மீண்டும் உயிர் பிழைக்க முடியவில்லை.

இவ்வாறு சிவபெருமான் வயிற்றில் பல ஆண்டுகள் யோகத்தில் இருந்தார் சுக்கிரன். அவர் மேல் உருளை கொண்டு பரமசிவன் அவரை வெளிவரச் செய்தார். அவ்வாறு இறைவன் வயிற்றில் பல்லாண்டு காலம் குடியிருந்து வெளிவந்ததால் தூயவெண்மை நிறத்துடன் தோன்றும் பார்க்கவனுக்குச் சிவனருள் கிடைக்க, அவருளால் கிரகப் பதவியை அடைந்தார்.

சுக்கிரனுக்கு நான்கு குமாரர்கள். இரண்டு புதல்வியர். சுக்கிலக்கிரகம் ஒளி மயமானது. ஒரு சில மாதங்களில் சுக்கிர கிரகம் விடியற்காலை வேளைகளிலும் சில மாதங்களில் முன்னிரவு வேளையிலும் பிரகாசமாகத் தெரிவதால் இக்காலங்களை மாலை உடு காலை உடு என அழைப்பார்கள். இக்கிரகம் புதனைப் போல் பல மடங்கு ஒளி உடையது. அதனால் தான் சுக்கிரன் ஒளிமிக்கக் கிரகமாக விளங்குகிறது. மேலும் சந்திரனைப் போல் சுக்கிரனுக்கும் வளர்பிறை தேய்பிறை உண்டு.

ஒருவர் நன்றாக அதி உன்னதமாக வளமுடன் வாழ்பவரைப் பார்த்து இவருக்குச் சுக்ரதிசை அடிக்கிறார்கள் என்பார்கள். அத்தகைய சுக்கிரன் லிங்க ரூபமாக இருந்து அருள்பாலிக்கும் தலம்தான் கஞ்சனூர்.

மானக்கஞ்சாற நாயனார்

இத்திருத்தலத்தில் வேந்தரின் சேனாதிபதியாக இருந்துவரும் பெருமை பெற்ற குடியில், வேளாண் குடிக்கே ஒரு வைப்பென விளங்கும் மானக் கஞ்சாறர் அவதரித்தார். சிவனடியாரின் அடியார்க்கு ஏவல் செய்யும் தொழிலில் தலை சிறந்து விளங்கினார். மேலும் அடியார் தம் குறிப்பறிந்தும் தொண்டு செய்து வந்தார். இறைவனருளால் இவர்க்கு ஒரு பெண் பிறந்தாள்.

அப்பெண் பருவமெய்திய காலை, ஏயர் குலத்துப் பெருமானுக்கு மணம் பேச முதியோர் ப்லர் வருகை தந்தனர். அதன்படி மணம் பேசி, குறிப்பிட்ட நாளன்று ஏயர்கோன் உறவினர் புடைதழக் கஞ்சாறு என்னும் கஞ்சனூர்ப்பதியை நெருங்கினார்.

அப்போது, நீறு நிறைந்த நெற்றியுடன், காதில் குண்டலமில்லங்க, மார்பில் தாழ்வடமும், பட்டிகையும் அணிந்து எழுதரிய வடிவுடன் சிவபெருமான் ஓர் அடியவராய்த் தோன்றினார்.

அவ்வாறு வந்த அடியவரைக் கண்ட மானக் கஞ்சாரர் "இவ்விடத்தே தாங்கள் எழுந்தருளியமையால் உய்ந்தேன்" என வணங்கிட, அடியவரும் உமக்குச் சோபனம் என்று வாழ்த்தினார். மானக் கஞ்சாறர் தன் மகனைக், மணக் கோலத்துடன் இருந்தவனை அழைத்து அடியவரை வணங்கச் செய்தார்.

வணங்கி எழுந்த மடந்தையின் நீள் கூந்தலைக் கண்ட சிவனடியார் "இவர் மயிர் நமது பஞ்சவடிக்காகும்" என்றதும், மானக்கஞ்சாறர் தன் வாளையுருவி மகளின் கூந்தலை உடனறிந்து அடியாரிடம் நீட்டினார். அதனை வாங்குவார் போலக் கை நீட்டிய சிவனடியார் தன் மனைவியான உமையுடன் விடையிலேறி விண்மிசைக் காட்சி தந்தார். இந்நிலையில் மணப்பெண்ணின் கூந்தல் வளர்ந்தது. ஏயர்கோன் கலிக்காயர் மணப்பெண்ணின் சுரம் பற்றினார். இவ்வரலாறு நிகழ்ந்த இடம் தான் கஞ்சனூர்.

சனி

தீவினைகளைப் போக்கும் திருநன்னாறு

தூரியன், ஸஞ்ஞிகை என்ற பெண்ணை மணந்து அவள் மூலமாக வைவச்சக்தமநு, யமன், யமுனை என்னும் மக்களைப் பெற்றார். தூரியனின் வெப்பத்தைப் பொறுக்க மாட்டாத ஸஞ்ஞிகை, தூரியனுக்கே தெரியாமல் தன் நிழலையே ஒரு பெண்ணாக்கி, அவளுக்குச் சாயாதேவி எனப்பெயரிட்டு தூரியனுடன் வாழுமாறு பணித்துத் தன் பிறந்தகம் சென்று விட்டாள். இவ்வளவும் நடந்தது தூரியனுக்குத் தெரியாது. அவனை ஸஞ்ஞிகை என்றே கருதி அவளுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்து வந்தான். காலப் போக்கில் தூரியனுக்கும் சாயாதேவிக்கும் சாவர்ணீ, சனிபகவான் என இரு புதல்வர்களும், பத்திரை என்னும் புதல்வியும் பிறந்தனர். மூத்தவளான, ஸஞ்ஞிகையின் குழந்தைகளின் மேல் பாசம் வைக்காமல், மாற்றாந் தாய் போக்கில் குழந்தைகளை வளர்த்து வந்ததால், யமன் சாயாதேவியின் மேல் கோபப் பட்டு அவளை உதைக்கப் போகையில் உன் கால் முறிக எனச் சாபம் அளித்தாள். இச்சம்பவத்தை யமன் மூலம் அறிந்த தூரியன், தன் முதல் மனைவியான சஞ்ஞிகையைத் தேடிச் சென்று தன்னுடன் அவளை அழைத்துக் கொண்டு வந்து விட்டான்.

சனீஸ்வரன் பிறகு காசிக்குச் சென்று தன் பெயரினால் ஒரு சிவலிங்கத்தை நிறுவிப் பூஜை செய்து இறைவனருளால் கிரகப் பதவியை அடைந்தான். இவனுக்கு ஒரு கால் சிறியது. மெல்ல ஊன்றி, நடப்பான். யமன் அவன் காலைத் தன் தண்டத்தினால் அடித்ததனால் ஏற்பட்ட ஊனம் என்று கூறுவார்கள். இவனுடைய மகன் பெயர் குளிகன்.

சனி கரிய நிறமுடையவன். கரிய ஆடையை அணிபவன். குறுகிய உடம்பினன். ஒரு கால் முடமானவன். இரு கரம் உடையவன். வலக்கரத்தில் தண்டமும் இடக் கரத்தில் வரதக் குறிப்பும் உடையவன். இவன் வீற்றிருக்கும் பீடம் பத்ம பீடமாகும். மேலும் இவன் வில்லைப் போன்ற ஆசனத்தில் வீற்றிருப்பவன். காக்கை வாகனன். மேற்கு நோக்கி வீற்றிருப்பவன் முடிதரித்தவன் என்றும் கூறுவார்கள்

இவனை வழிபட்டு இவனுடைய அருளுக்கு உரியவரானால் நீண்ட ஆயுளை நாம் பெறலாம். அதனால் "சனியைப் போல் கெடுப்பாருமில்லை. கொடுப்பாரும் இல்லை" என்கிறது பழமொழி

அஷ்டமத்துச் சனியாலோ அல்லது ஏழரை நாட்டுச் சனியாலோ நாம் அவதிப்பட நேர்ந்தால், பரிகாரத் தலமாக விளங்கும் சிவனுடைய உறைவிடமான திருநள்ளாறு அடைந்து, நீராடி இவனை அன்புடன் மானசீகமாக வணங்கினால் நம் துன்பங்கள் யாவும் விலகும். மேலும் இத்தலத்தைப் பாடிய நால்வருள் மூவரான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் போன்ற சைவ சமயப் பெரியார்கள் பாடியுள்ள தேவராப் பாடல்களைப் பாடி வந்தால் நம்மைப் பீடித்துள்ள பலவித இன்னல்களும், பிணிகளும் உறுதியுடன் அறவே நீங்கும் என்பது உறுதி.

புராண வரலாறு

பிரம்மனின் ஆட்சிக்குரிய சத்தியலோகத்தில் மாமுனிவர்கள் பலர் வேதமந்திரங்களைச் சொல்லிப் பிரம்மனைத் துதிக்கிறார்கள். அவ்வமயம் முனிவர் ஒருவர், "வேத விதிப்படி ஒரு யாகம் செய்ய வேண்டும். அதற்குரிய தலத்தைத் தாங்கள் அருள்சூர்ந்து தெரிவிக்க வேண்டுகிறோம்" என்றார். அவரும் பூவுலகில் உள்ள நைமிசாரண்யத்தைக் கூறினார். முனிவர்களும், நைமிசாரண்யத்தை அடைந்து யாகம் செய்து, அதில் பங்கு கொண்ட பராசர முனிவரின் மகனான சூத முனிவர் வாயிலாகத் திருநள்ளாற்றுத் தல வரலாற்றை அறிகிறார்கள்.

மூவுலகைத் திருஷ்டித்த பிரம்மா, அதைக் காண வலம் வருகையில் தர்ப்பைக் காடு நிரம்பிய தர்ப்பாரண்யத் தலத்திற்கு வந்தார். இங்கு ஐம்பொறிகளையும் அடக்கித் தவம் செய்ய முற்பட்டபோது, சிவபெருமான் சிவலிங்க ரூபமாக அவ்விடத்தில் எழுந்தரினியிருப்பதைக் கண்டு ஆனந்தமுற்று அவரை வணங்க, சிவபெருமான் படைப்புத் தொழில் சீரியதாகக் கைவரப் பிரம்மனுக்கு அருளினார். பிரம்மனும் அத்தலத்தில் சில காலம் தங்கி, கண் நேரத்திற்குள் சிவகாம முறைப்படி சிவபெருமானுக்கும், அம்பிகைக்கும் மற்றும் ஏனைய பரிவாரங்களுக்கும் சிறந்ததோர் ஆலயம் அமைத்தான்.

தன் கையில் உள்ள பிரம்ம தண்டத்தால் பிரம்ம தீர்த்தம் என வழங்கும் ஒரு தீர்த்தமும், சர்ஸ்வதி தேவி பெயரால் வாணீ தீர்த்தமும், ஓம் என்னும் பிரணவ வடிவாக விளங்கும் ஒரு தடாகமும், அவர் வாகனமான அன்னத்தின் மூலம் ஹம்ச தீர்த்தமும் உண்டாக்கி அவற்றின் கரையில் ஒரு சிவலிங்கமும் பிரதிஷ்டை செய்தான். இவ்வாறு இவனால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட இவ்வாலயத்தில் என்றும் இப்பூசை இடையறாது நடக்க வேண்டும் என்று எண்ணி, இந்திரன் முதலான அஷ்டதிக்குப் பாலர்களை அழைத்து அவர்கள் தங்கள் தங்கள் திசையில் தீர்த்தமும், சிவலிங்கமும் உண்டாக்கிச் சிவபூஜை சிறப்பாக நடைபெற வழி வகுத்தான்.

"சோழநாட்டில் தர்ப்பாரணயம் என்ற ஒரு புனிதத் தலம் உள்ளது. அத்தலத்தில் பிரம்மனால் உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம் ஒன்று உள்ளது. அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஒரு திவலை உன் மீது பட்டால் நீ செய்த பாவம் நீங்கி விடும். நீங்கள் மூவரும் அங்கே வாருங்கள்" என்றார்.

அவ்வாறே அம்மூவரும் இத்தலத்தை அடைந்து பிரம்ம தீர்த்தக் கரையில் அலைந்து கொண்டிருந்தனர். அப்போது அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்குபவருடைய முடியிலிருந்து சிறு திவலைகள் அவ்யானைகள் மீது தெரிக்க, யானைகள் பழைய உருப் பெற்று முன் போல் மன்னர் அரசி, அரசகுமாரன் ஆயினர். மக்கள் இத் திருவிளையாடல்களைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். அவர்கள் மூவரையும் நாரதர் ஆலயத்திற்குள் அழைத்துச் சென்று சிவதரிசனம் செய்வித்தார். அம்மன்னனும் பின் தன் நகர் திரும்பிக் கலிங்க நாட்டையும், பிறநாட்டையும் ஆண்டு வந்தார்.

நளன் வரலாறு

நிடத நாட்டிலே மாவிந்த நகரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு வீரசேனன் என்ற அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவனுக்கு நளன் என்றொரு மகன் இருந்தான். அவன் வீரத்தாலும், கொடையாலும், அறிவாலும், ஆட்சித் திறத்தாலும் சிறந்து விளங்கினார். அவன் அரசபாரம் ஏற்று மன்னர் மன்னனாக விளங்கினார்.

அக்காலத்தில், விதர்ப்ப நாட்டிலே குண்டினபுரம் என்னும் தலைநகரிலே வீமசேனன் என்னும் அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவனுக்குத் தமயந்தி என்றொரு மகள் இருந்தாள். அவள் அழகின் சிறப்பைப்பற்றிக் கேள்விப்படாத அரசர்கள் யாருமே உலகில் இவர் எனலாம்.

இப்படியிருக்கும் நாளில், ஒருநாள் நளமன்னன் சோலைப்பக்கம் உலாவச் சென்றான். அங்கே ஒரு தாமரைத் தடாகத்தில் அன்னங்கள் பல, தாமரை மலர்களின் ஊடே விளையாடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அவற்றுள் ஒன்று பொன்னிறக் கால்களோடு மிக அழகாக இருந்தது. அதனைப் பிடித்து அதனுடன் விளையாட எண்ணி நீரில் இறங்கி அதனைப் பிடிக்க அணுகினான். அன்னம் அரசனை நோக்கி "அரசே! நான் சத்திய லோகத்திலே பிரம்மனுக்கு வாகனமாக இருப்பவன். அவர் தமயந்தி என்ற பெண்ணைப் படைத்து அவளுக்கு ஏற்ற கணவன் நளனொருவனே என்று சொல்லியது நினைவிற்கு வருகிறது. தமயந்தி விதர்ப்ப நாட்டரசன் வீமன் புதல்வி. அழகுத் தெய்வம்நீ விரும்பினால் நானே முன்னின்று உன் மணத்தை முடித்து வைக்கிறேன்" என்றது.

மன்னன் அன்னம் சொன்ன வருணனையளவிலேயே நேரில் கண்டவன் போல் காதல் மிகுந்து வருந்தினான். அன்னத்தையே தூது செல்ல வேண்டினான்.

அன்னமும் தமயந்தி பாற் சென்று நளமன்னன் குணச்சிறப்பு, அழகு முதலியவற்றை அறிவித்தது. அவளும் அவனையே கணவனாக அடைய வேண்டும் என உறுதி கொண்டு அன்னத்தையே அரசன்பால் தூது அனுப்பினாள். இருவரும் திருமண நாளை எதிர்நோக்கி இருந்தனர். விதர்ப்ப மன்னன் அரசமரபின்படி தன் மகளுக்கு சுயம்வர நாள் வைத்து அரசர் எல்லோருக்கும் ஒலை அனுப்பினான். இச் செய்தியை நாரதர் தேவர்களுக்கும் அறிவித்தார். தேவர்களில் இந்திரன், யமன், அக்னி, வருணன் ஆகிய நால்வரும் வந்தனர். தமயந்தி நளனை காதலிக்கிறாள் என்ற செய்தியை அறிந்த இவர்கள் நால்வரும் துழ்ச்சியுடன் நளனுருவந்தாங்கி சுயம்வர மண்டபத்திற்கு வந்தனர்.

தமயந்தி மாலையைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டு மண்டபத்தை அடைந்தாள். தோழியர் ஒவ்வொரு அரசராக பேரும், புகழும் சொல்லி அறிமுகப்படுத்தி வந்தனர். அங்கே ஒருபால் நளன் வடிவில் ஐவர் இருக்கக் கண்டாள். இவரில் உண்மையான நளன் யார் என்பதைக் கற்பாற்றலாலும், குறிப்பாலும் உணர்ந்து மாலை தூட்டினாள்.

கலிபுருடன், தேவர்கள் மூலம் சுயம் வரம் முடிந்துவிட்ட செய்தியை தெரிந்து கோபம் கொண்டான். தேவர்களாகிய நம்மை விட்டு மனிதனையா அவள் விரும்பினாள். நளனையும் அவளையும் ஒருகண மூர் வாழவிடாமல் பிரித்து வைக்கிறேன் என சபதம் செய்து பூமிக்கு வந்தான். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாகக் காத்திருந்தான். நிடத மன்னரிடம் நீதியிலோ, ஆசாரத்திலோ, ஒழுக்கத்தாலோ ஒரு குறையும் காணப்படவில்லை. ஒருநாள் ஏதோ அவசரமாக காலில் நீர் பட்டும் படாமலும் அலம்பிக் கொண்டு, அந்தி வழிபாட்டிற்காக அரசன் அமர்ந்தான். அது தான் சமயம் என்று கலி அவனைப் பற்றினான்.

கலியினால் பற்றப்பட்ட நளன், அவன் மூலம் பல துன்பங்களை யடைந்தான். தன் நண்பனுடன் ஆடிய தூதாட்டத்தில் கலியினால் தோற்கடிக்கப்பட்டான். நாடு, நகரம் இவைகளை இழந்து, உறங்குகின்ற மனைவியைக் கானகத்தே காரிருளில் கைவிட்டுச் சென்றான். போகும் வழியில் காட்டுத்தீ பற்றியெரிய அதில் சித்தித் தவித்த கார்கோடன் என்ற பாம்புக்கு உதவ, அப் பாம்பும் உடன் அவனைத் தீண்டியது.

கார்கோடனாகிய தெய்வப் பாம்பு நளன் மனக்குறிப்பறிந்து "உபகாரஞ் செய்த உனக்கு நான் அபகாரம் செய்யவில்லை. இந்த அரச வடிவோடு உலாவுவாயானால் பல இடையூறுகள் உனக்கு விளையக்கூடும். ஆகையால் என் விடத்தை உன் உடம்பிற் பாய்ச்சிக் கருமையாக்கினேன். உடல் குறுகவும் செய்தேன். இந்த விகார வடிவை நீ எப்போது

வேண்டாம் என்று எண்ணுகிறாயோ இந்த அரவுரியாடையைப் போர்த்திக் கொள். உனக்கு உண்மை வடிவு உண்டாகும். அயோத்தியரசன் இருது பன்னனிடம் செல். அவனுக்கு நீ குதிரையின் மனமறியும் வித்தையைக் கற்றுக் கொடுப்பாயின், அவன் அட்சர வித்தையை உனக்குக் கற்றுக் கொடுப்பான். அதனால் நீ இழந்த வாழ்வை மீள்ப் பெறலாம்" என்றான். அவ்வாறே நளன் அயோத்தியரசனிடம் சென்று "எனக்கு சமையற் கலையும், குதிரை மனமறிந்து தேரோட்டுங்கலையும் நன்கு தெரியும்" என்று சொல்லி குதிரைச் சேவர்கள் அனைவருக்கும் தலைவனானான்.

காட்டிலே கணவனைப் பிரிந்த தமயந்தி, அவனைத் தேடி கால் சென்ற வழியில் கானகத்தில் நடந்தாள். கடவுள் மனமிரங்கி முனிவன் வேடம் கொண்டு அவள் முன் தோன்றினார். "அம்மா கவலைப் படாதே. இங்கே மிக அண்மையில் உன் உறவினர் வீடு இருக்கிறது. அங்கே செல் வழி காட்டுகிறேன். அங்கிருந்து உன் தந்தை நாட்டையடையலாம். முன்னிலும் பன்மடங்கு இன்பத்தை மிக விரைவில் எய்துவாய். உன் துன்பங்கள் எல்லாம் அகலும்" என்று தேற்றிக் கொண்டு போய் வழியைக் காட்டினார்.

அந் நகரத்திலிருந்து தன் தந்தை நாடாகிய விதர்ப்ப நாட்டுக்கு வந்து பிள்ளைகளைக் கண்டு மகிழ்ந்து கணவனைப் பிரிந்த வருத்தத்தோடு இருந்து வந்தாள். வீமசேனன், நளனைத் தேட நாடெங்கும் தூது விட்டான். அவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட ஒரு வேதியன் "அயோத்தி நகரத்தில் ஒருவன் குதிரைச் சேவகத்திலிருக்கிறான். அவன் பெயர் வாசுகன். மேனியெல்லாம் கறுத்து நோய் கொண்டவன் போல் காணப்படுகிறான். அவனுடைய நடையுடை குண நலன்களைக் கூர்ந்து நோக்கினால் ஏதோ பெரிய நிலையிலிருந்து கீழிறங்கியவனாகக் காணப்படுகிறான்" என்று வீமராசனிடம் கூற, அவன் தன் மகள் தமயந்திக்கு இச் செய்தியை உணர்த்தினான்.

தமயந்தி அரசியல் தூதர்களை யழைத்து, நீங்கள் அயோத்திக்கு சென்று இருதுபன்ன மன்னனிடம், "நளன் தமயந்தியை விட்டு பிரிந்து விட்டதால், அவளுக்கு இரண்டாவது சுயம்வரம் வைத்திருக்கிறார். அது நாளைக்கே நடைபெறும் என அறிவித்து வரச் சொன்னார் என்று சொல்லுங்கள்" என்று அனுப்பினான். இருது பன்ன மன்னனும் குதிரை மனம் தெரிந்த வாசுகன் சாரதியாக இருக்கும் போது நமக்கென்ன குறை என்று எண்ணி, நாளை சுயம்வரத்துக்கு வருகிறேன் என்று சொல்லி வந்த தூதர்களை அனுப்பினான். குறித்த நேரத்துக்கு முன்னதாகவே அயோத்தி மன்னன் வாசுகனுடன் வந்து வீமராசனுடன் உரையாடினான். வாசுகன் தேரை ஓர் ஒதுக்கிடத்தில் நிறுத்திவிட்டு, மன்னன் தங்குவதற்கு அளித்திருந்த மாளிகைக்கு சென்று, அரசனுக்கு வேண்டிய உணவு

வகைகளைச் சமைக்கத் தொடங்கினான். இதனை அறிந்த தமயந்தி சில ஒற்றர்களை ஏவி வாகுகன் எப்படி சமையல் செய்கிறான் எனப் பார்த்து வரப் பணித்தாள். அவர்களும் சென்று கண்டு விரைந்து வந்து "அம்மா என்ன ஆச்சரியம்! நீரில்லை, நெருப்பில்லை, பண்டங்களைத் தொட்டவுடன் அவை பக்குவமாகி விடுகின்றன." என்று தெரிவித்தனர்.

தமயந்தி வாகுகன், நளனாகிய என் கணவனே என்று உறுதி செய்து, அவனை அரசவையில் அழைத்து உபசரிக்கச் சொல்லியனுப்பினாள். வீமன் வாகுகனை நோக்கி, "நீ குதிரை ஒட்டும் வன்மையை அயோத்தி அரசன் மூலமாகவும், சமையற் கலையின் தனிச் சிறப்பைச் சிலர் மூலமாகவும் மக்கட் பாசத்தை நம் அரணமனைத் தாதியர் வாயிலாகவும் அறிந்தோம். நீ உண்மையில் வாகுகன் அல்லன். வடிவு மாறியிருக்கிறாய்.. உன் உண்மை உருவைக் காட்டுக" என்று வேண்டினான். வாகுகனாக வந்த நளன் கார்டோடன் கொடுத்த அரவுரியை எடுத்து உடுத்தான். அவ்வளவிலே இராஜ கம்பீரத் தோற்றத்துடன் பழைய நளன் மகாராசாவாகக் காட்சியளித்தான். மக்களும், மனைவியும் கண்டு களித்தனர். பிரிந்தவர் கூடினர்.

இங்ஙனம் இழந்த அரசைத் திரும்பப் பெற்றும், மனைவி மக்களுடன் இன்பமாக வாழ்ந்தும் அரசன் மனம் அமைதியுறவில்லை. சித்தப் பிரமை பிடித்தவன் போல் ஒன்றிலும் நிலை கொள்ளாது உலவினான். இந்நிலையில் நாரதர் நளனைக் கண்டு நீ இப்படி இருப்பது சனி பகவான் செயல். ஆதலால் தல யாத்திரை, தீர்த்த யாத்திரை செய் தெளிவு உண்டாகும் என்றார். அரசனும் தன் மனைவி மக்களுடன் காசி மூதல் கன்னியாகுமரி வரை யாத்திரை செய்து வந்தான். சிறிதும் மனமாற்றம் உண்டாகவில்லை. விருத்தாச்சலம் என்னும் ஊரிலே பழமலைநாதரை வணங்கும் போது பரத்துவாச முனிவர் நளனைக் கண்டார். மன்னன் மனநிலை உணர்ந்து, "மன்னா! காவிரியின் தென்கரையிலே ஒன்றரைக் காத தூரத்திலே திருநள்ளாறு என்னும் தலம் இருக்கிறது. அங்கே சென்று பிரம்ம தீர்த்தத்தில் நீராடி தர்ப்பாரண்யேசுவரரை வழிபட்டால் உன்னைப் பிடித்த பீடைகள் அகலும். விரைந்து செல்" எனக் கட்டளையிட்டனர்.

அரசனும், அவர் ஆணைப்படி திருநள்ளாற்றையடைந்து பிரம்ம தீர்த்தத்தில் இறங்கி நீராடினான். திருநீறு தரித்துத் திருக்கோயிலை அணுகிக் கோபுரத்தைக் கண்டு வணங்கினான். உள்ளே செல்ல அடி எடுத்து வைத்தபோது, சனிபகவான், இனியும் இவனைத் தொடருவோமானால் சிவ அபராதி யாவோம். மார்க்கண்டேயனைத் துரத்தி வந்த யமனுக்குக் கிடைத்த கதிதான் நமக்கும் கிடைக்கும் என்று எண்ணி மின்னற் கொடி போல நளனை விட்டுப் பிரிந்து மறைந்தான். நளன் ஏதோ பெரிய சமையை இறக்கியவன் போலத் தெளிவடைந்து கோயிலுட் புகுந்து சிவலிங்கப் பெருமானைத் தொழுது எழுந்து, "பெருமானே! யான் இன்றடைந்த பெரும் பேற்றை என்றும் எல்லோரும் பெற்று மகிழவும் என் பெயர் நினைபெறவும், என் பேரால் ஒரு தடாகம் வெட்டுவிக்கின்றேன். அதில் முழுதித் தேவாரைப் பணிகின்றவர்களுக்குக் கிரக தோஷங்கள் நீங்கவும், ஏவல், வைப்பு, பில்லி துனியம் இவற்றால் வினையும் துன்பங்கள் தொலையவும், இன்பம் பெருகவும் திருவருள் செய்தல் வேண்டும்" என்று வேண்டிக் கொண்டான். சிவபெருமான் அவ்வாறே அருள் செய்தனர்.

தலப்பெயர்கள்

புராணங்களில், பிரம்ம தேவர் பூசித்த தலமாதலால் "ஆதிபுரி" எனவும், தருப்பைக் காடாக இருந்தமையால் "தர்ப்பாரண்யம்" எனவும், நகவிடங்கராகிய தியாகேசப் பெருமான் எழுந்தருளியிருப்பதால் "நகவிடங்கபூரம்" எனவும், நள மகாராசன் வழிபட்டுக்கலி நீங்கி மீண்டும் அரசு பெற்றமையால் "நளேச்சுரம்" எனவும் அழைக்கப் பெறுகின்றது.

திருக்கோயில் அமைப்பு

திருக்கோயில் இத்தலத்தின் ஊரின் நடுவில் அமைந்திருக்கிறது. திருக்கோயிலைச்சுற்றிலும் ஒரு காலத்தில் அகழ் அமைந்திருக்க வேண்டும். இன்று நள்ளாற்றுப் பெருமான் சந்திதியிலம், கோயிலின் மேற்குப் பக்கத்தும் அகழ் தூர்க்கப்பட்டு நிலப்பரப்பாக இருக்கிறது. அகழின் உட்பக்கத்தில் நாற்புறமும், உயர்ந்த மதில்கள் உள்ளன. கோவிலின் முற்றவெளி மிகப்பெரியது. அகலமானது. முற்ற வெளியை அடுத்து உள்ளது இராஜகோபுரம். இதனைக் கடந்து உள்ளே சென்றால் இரண்டாவது பிராகாரம் தொடங்குகிறது. இப்பிரகாரத்தின், வட மேற்கில் வசந்த மண்டபமும் தென்கிழக்கு மூலையில் மடைப்பள்ளியும் உள்ளது. வடகிழக்கில் காளத்திநாதர் கோயிலும், அதன் பின்புறம் யாகசாலையும் உள்ளன. இவ்வளவையும் கண்டு இதன் வலமாகக் கீழ்புறம் சந்திக்கு வந்தால், உட்கோபுரத்தை அடையலாம். கோபுர வாயிலின் தென்பால் கற்பக விநாயகரை வழிபடலாம். இதன் உள்ளே நுழைந்ததும் உட்பிரகாரமாகிய மூன்றாம் பிரகாரத்தை அடையலாம். இதை வலம் வந்தால் கட்டைக் கோபுரத்தின் தென்பால் உள்ள திருமாளிகைப் பத்தி

மண்டபத்தில் முதலில் காட்சி வழங்குபவர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். இவர் நகவிடங்கப் பெருமானை வணங்கிய வண்ணம் மேற்கு நோக்கிய நிலையில் இருப்பார். அடுத்துத் தெற்குத் திருமானிகைப் பத்தியின் தொடக்கத்தில் சமயாசாரியார் நால்வர் திருவுருவங்களும் உள்ளன. அதை அடுத்து விநாயகர், தர்ப்பாரண்ய சிவலிங்க நந்தி ஆகியோரின் உருவங்கள் உள்ளன. அவற்றை அடுத்து அறுபத்துமூவர் திருவுருவங்கள் உள்ளன.

அறுபத்து மூவர் வரிசையில் தர்ப்பாரண்யர் எழுந்தருளியிருப்பது அறுபத்து மூவரும் நள்ளாற்றையே அனவரதமும் கண்டு கொண்டிருப்பதாக ஐதீகம் எனக் கருதப்படுகிறது.

அறுபத்து மூவருக்கும் கடைசியில் தனித்த சிறிய மண்டபம் ஒன்றில் கலிநீங்கிய நளனும் சிவலிங்கத் திருமேனியும் உள்ளன. நளன் இத்தலத் திற்குச் சிறப்புடையவன். ஆதலால், அடியார்கள் வரிசையில் இடம் பெற்றனன்.

மேற்குத் திருமானிகைப் பத்தியின் தென்மேற்குக் கோடியில் கன்னி மூலையில் ஸ்தல விநாயகர் உள்ளார். இவர் சொர்ண விநாயகர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். விநாயகரை அடுத்துச் சோமஸ்கந்தர், அம்மை இவர்கள் திருவுருவங்கள் கருங்கல் சிற்பமாக மிக அழகாக அமைந்துள்ளது. அடுத்து வள்ளி தேவசேனா சமேத சுப்பிரமணியஸ்வாமி திருக்கோயில் தனி ஆலயமாகத் திருமானிகைப் பத்தி மண்டபத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கேயே வடமேற்குக் கோடியில் திருமகள் சுதை வடிவிலும், சிலை வடிவிலும் காட்சி தருகின்றார். வடக்குத் திருமானிகைப் பத்தியான வடமேற்குக் கோடியில் தியாகராஜப் பெருமாள் எண்ணெய்க் காப்புக் கொண்டருளும் எண்ணெய்க் காப்பு மண்டபம் உள்ளது.

வடகீழ்க் கோடியில் ஈசான மூலையில் சபாநாயகராகிய நடராசப் பெருமான் சிவகாமி அம்மையாரோடு காட்சி தருகின்றார். வடபக்கத்துக் கிழக்குத் திருமானிகைப் பத்தியில் துரியன் இருக்கின்றார்.

அன்றாடம் துரிய பூஜை முடித்துக் கொண்டுதான் திருக்கோயில் திருப்பள்ளி எழுச்சி முதலிய நாட்கால பூஜையைத் தொடங்குவது வழக்கம். முறையாக இவை அனைத்தையும் வணங்கிக் கொண்டு இரண்டாம் கோபுரத்தின் உட்புறத்தில் உள்ள சன்னதியை அடைந்தால் கொடிமரம் காணப்படும். கொடிமரத்தையும் கடந்து தியாகேசப் பெருமான் சந்நிதி மண்டபத்தில் ஏறிப் பக்கவாயில் வழியாக நள்ளாறார் திருஅணுக்கள் திருவாயிலை அணுக வேண்டும். பெருமானை வணங்கிக் கொண்டு தெற்குப் பக்க வாயிலின் வழியாகவே தியாகராஜப் பெருமான் சந்நிதியை அடைய வேண்டும். வரும் வழியில் நள்ளாறன் கர்ப்பக்கிருகத்துச் சுவரில் அர்த்தநாரீஸ்வரர் சுதைச் சிற்பம் ஒன்று தெற்கு நோக்கி இருக்கிறது. அதனையும் கண்டு தியாகேசப் பெருமான் சந்நிதியில் வணங்குதல் முறை.

அச்சந்நதியில் இத்தலத்திற்குச் சிறப்பான மரகத விடங்கர் பெட்டகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார். முகருந்த சக்கரவர்த்திக்கு இந்திரன் கொடுத்த ஏழு விங்கத்தில் இது ஒன்று. பச்சை இரத்தினத்தினாலான சிவலிங்கத் திருமேனி இது. இதற்கு, காலசந்தி, உச்சிக்காலம், சாயரகை, இரண்டாங்காலம் ஆகிய நான்கு காலங்களிலும் அபிஷேகம் நடைபெறும். தீபாராதனை நடக்கும் போது ஒளி வடிவான இறைவனைத் தரிசித்தால் மிக வியப்பான நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று.

கர்ப்பக் கிருகத்தின் வடபக்கச் சுவரில் கோமுகிக்குக் கீழ்பால் உள்ள துர்க்கை மிகச் சிறந்த கருணைத் தெய்வம். துர்க்கைக்கு அருகில் பிஷாடனர் திருவுருவம் உள்ளது. இவ்வண்ணம் பெருமானை வழிபட்டு மூன்று தரம் முறையாக வலம் வந்து சுவாமிக்கு வடபால் உள்ள சண்டேசரை வணங்கி வெளியே வந்தால் சுவாமி சந்திதிக்கு வலப்பக்கத்தில் இத்தலத்திற்குச் சிறப்பான சனீஸ்வர பகவான் கட்டைக் கோபுரச் சுவரில் உள்ள சிறிய மாடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார். அவருடைய சந்நிதி மிகச் சிறப்பானது. மகிமை வாய்ந்தது. சனிபகவான், இத்தலத்தில் அனுக்கிரமூர்த்தியாக இருப்பது சிறப்பு.

அவரை வணங்கிக் கொண்டு அம்பிகையின் (பிரானேஸ்வரி) சந்நிதியை அடைய வேண்டும். அம்மை அருளே வடிவாய்க் கண் கண்ட தெய்வமாக விளங்குகின்றாள். அவர் சந்நிதி தெற்குப் பார்த்தது. இதுவே இக்கோயிலை வழிபாடு செய்யும் முறை.

ஸ்தல விருட்சம்: இத்தலம் ஆதியில் தருப்பைக் காடாக இருந்தமையாலும் இறைவன் அதன் அடியில் எழுந்தருளியிருந்தமையாலும் தருப்பையே ஸ்தல விருட்சமாகும். உட்பிரகாரத்தில் சுவாமிக்கு வடபால் இதனைக் காணலாம்.

தீர்த்தங்கள்: இத்திருத்தலத்தில் புனித நீராட அனேக தீர்த்தங்கள் உள்ளன.

பிரம்ம தீர்த்தம்: இதில் நீராடினால் காக்கை வலிப்பு, குஷ்டம் முதலியன நீங்கும்.

வாணி தீர்த்தம்: ஒரு மண்டலம் இதில் நீராடினால், ஊமைகூடப் பேசும் திறன் பெறுவர் கலைகளில் வல்லவர்களாய் இருப்பர்.

அன்ன தீர்த்தம்: இதில் நீராடினால் சிவனுடைய சாரூபம் எய்துவர். பசுக் கொலை செய்தவர்களின் பாபம் நீங்கும்.

நள தீர்த்தம்: இதில் நீராடுவோருக்குச் சனித் துன்பம் நீங்கும்.

கங்கா கூபம்: சிவபெருமானின் திருக்கரத்திலுள்ள துலத்தால், இக்கங்கா கூபம் நளமன்னனால் உண்டாக்கப்பட்டது. இதில் நீராடினால் பழி, பாவங்கள் நீங்கப் பெறுவர் ஏன்? கண்களால் பார்த்தாலே நாம் செய்த குற்றங்கள் தூரியனைக் கண்ட பனி போல் விலகிவிடும்.

உலகிற்குக் கேடு வருங்காலை நளதீர்த்தம், பிரம்ம தீர்த்தம், கங்காகூபம் இவற்றின் நீர் சென்றிறமாக மாறும். இப்படி எப்பொழுதாவது நிகழ்ந்தால், திருநள்ளாற்றிசனுக்கு சிறப்பு வழிபாடு செய்யின் நீர் தெளியும். இத்தலம் சப்த லிங்கத் தலங்களில் ஒன்றாகும்.

கிரகதோஷ பரிகாரம்

சனி பகவானுக்குச் சனிக்கிழமையில் அபிஷேகம் செய்வித்து, கருப்பு வஸ்திரம், நீலக்கல், நீலோற்பலம் (கருங்குவளை) என்பவற்றால் அலங்காரம் செய்து சனிபகவானின் மந்திரங்களை ஒதி வன்னிச் சமித்தினால் யாகத் தீயை எழுப்பி, எள்ளுத் தாஷியம், எள்ளுப் பொடி அன்னம் என்பனவற்றால் ஆகுதி பண்ணித் தீபாராதனை செய்து நல்லெண்ணெய்த்தீபம் ஏற்றி, அருச்சனை செய்து தூப, தீப நைவேத்தியம் கொடுத்து, யதுகுலகாம்போதி ராகத்தில் சனிபகவான் கீர்த்தனைகளைப் பாடிப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு கற்பூர ஆரத்தி எடுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் சனிக்கிரக தோஷம் நீங்கும்.

"சங்கடந் தீர்க்கும் சனிபகவானே!
மங்கலம் பொங்க மனம்வைத் தருள்வாய்!
சச்சர வின்றிச்சாகா நெறியில்
இச்சகம் வாழ இன்னருள் தாதா"

ராகு

தீராத வினையறுக்கும் திருநாகேஸ்வரம்

திருநாகேஸ்வரம் என்னும் இத்திருத்தலம் ராகு பகவானுக்கென்று உள்ள சிறப்பு ஸ்தலமாகும்.

இத்தலத்தில் ராகு பகவான் நாகவல்லி, நாக கன்னி ஆகிய இரு தேவியருடன் திருமணக் கோலத்தில் தனிச் சன்னிதி கொண்டு உலக மக்களுக்கு அருள்புரிகிறார்.

இப்பெருமான் மீது ஐந்து அடி நீளமுள்ள நாகசர்ப்பம் தன் சட்டையை மாலையாக அணிவித்தது, இவரது பெருமையை உணர்த்த நடந்த நிகழ்ச்சி ஆகும்.

ராகு பகவானுக்கு ராகு காலத்தில் பால் அபிஷேகம் செய்தால் அந்தப்பால் நீலநிறமாக மாறுவது இவரது அற்புதத்தைக் கண்கூடாக அனைவரும் அறிவது ஆகும்.

ஒருவரது யோகம், பதவி, தொழில், வளமான வாழ்வு, எதிர்ப்பை வெல்லல், வறுமை நீங்க, கடன்தீர, நோய் அகல, கடல் தாண்டிய பயணம், மந்திர சக்தி ஆகியவற்றிற்கு இவரே காரணம் என்று ஜோதிட சாஸ்திரம் கூறுகிறது. இவரால் ஏற்படக்கூடிய கால ஸர்ப்ப தோஷம், நாக தோஷம் ஆகியவைகளும், ராகு திசை, ராகு புத்தி இவற்றால் ஏற்படக்கூடிய தீய பலன்களும் ஏனைய தோஷங்களும் விலக, ராகுவிற்குப் பாலாபிஷேகம் செய்து கிரஹச் சாந்தி பெறலாம்.

விப்ரசித்தி என்ற அசுர மன்னனுக்கும், சிம்ஹிகை என்ற பெண்ணுக்கும் பிறந்தவன் ராகு.

தேவர்களும், அசுரர்களும் பாற்கடலைக் கடையுங்கால் இறுதியில் அமுதம் வரவே, அவ்வமுதத்தைப் பெறத் தேவர்களும் அசுரர்களும் போட்டி போட, மகாவிஷ்ணுவானவர் மோகினி அவதாரம் எடுத்து, தன் அழகால் அசுரர்களை மயக்க, அசுரர்களும் மோகினியையே வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

விப்ரசித்தியின் மகன் ராகுவிற்கு மோகினியின் யுக்தி தெரிந்து விட்டது. அவனும் தேவர்களைப் போல் உருமாறிச் சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் இடையில் அமர்ந்தான். வரிசையாக அமுதத்தை வழங்கி வந்த மோகினி ராகுவுக்கும் அமுதத்தை வழங்கி விட்டாள். தேவர் உருவில் இருந்த ராகுவும் அமுதத்தைப் பெற்று உண்ணத் தொடங்க, அருகில் இருந்த சூரியனும் சந்திரனும், ராகுவின் உண்மைச் சொரூபத்தை அறிந்து மோகினியிடம் கூறினார்கள்.

மோகினி, கோபத்துடன் தன் கையிலுள்ள சட்டுவத்தால் ராகுவின் தலையில் அடித்தாள். திருமாலுக்குரிய சக்கரத்தால் அவன் தலையை அறுத்தாள். அமுதத்தை உண்ட அசுரனுடைய தலை, மோகினி கொடுத்த அடியில் நிலத்தின் மேல் விழும்போது தரை முழுவதும் பூகம்பம் உண்டானது போல் அதிர்ந்தது. பைடனபன் என்பவன் தன் மனைவியுடன் பரப்பரா என்ற தேசத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கும் கால், ராகுவின் தலையுடன் இரண்டு கைகளும் சேர்ந்து அவ்வூரில் வீழ்ந்தன. அவர்கள் ராகுவை எடுத்துக் கொண்டு தன் அரண்மனைக்குச் சென்று வைத்தியம் செய்து அன்புடன் வளர்த்து வந்தார்கள்.

அமுதம் உண்டதால் ராகு சாகாமல் இருந்தான். சூரியனும், சந்திரனும் தன்னைக் காட்டிக் கொடுத்தமையால் அவர்களின் மேல் ராகுவுக்குக் கோபம் உண்டாயிற்று. அவர்களைப் பீடிக்கத் தொடங்கினான். கிரகணம் ஏற்படுவதற்கு இதுதான் காரணம்.

ராகுவையும், கேதுவையும் முறைப்படி கிரகங்கள் என அழைப்பதில்லை. இவற்றைச் சாயாக் கிரகங்கள் என்று சொல்லுவார்கள்.

சோழ நாட்டில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திற்குக் கிழக்கில் 5 கி.மீ தொலைவில் அமைந்தது திருநாகேச்சுரம். தேவார ஆசிரியர்கள் மூவர்களாலும் முறையே பாடப்பெற்றது.

இத்தலம் சேக்கிழார் பெருமான் திருவருள் ஞானம் பெற்ற தலமென்பார். இதற்குச் சான்றாக சேக்கிழார் பெருமான் திருவுருவமும், அவர் தாயார் திருவுருவமும், அவர் உடன் பிறந்தவரான பாலறாவாயர் திருவுருவமும் இக்கோயிலினுள் அமைந்துள்ளன.

சேக்கிழார் சுவாமிகளால் திருப்பணிகள் செய்யப் பெற்ற இத்தலத்திற்குச் சண்பகவனம், கிரிகன்னிகை வனம் போன்ற பெயர்களும் உண்டு. நாகராசன் பூசித்தமையால் திருநாகேச்சர மாயிற்று.

காலையில் குடந்தைக் கீழ்க் கோட்டமென்னும் நாகேச்சாரர் ஆலயத்தையும், உச்சிக் காலத்தில் இத்திரு நாகேச்சரத்தையும், மாலையில் திருப்பாம்புரம் சேஷநாத சுவாமியையும் வழிபடல் வேண்டும் என்பர் ஆன்றோர்.

நவக்கிரகங்களில் சனியை விடச் செவ்வாயும், செவ்வாயை விடப் புதனும், புதனை விடக் குருவும் குருவை விடச் சுக்கிரனும், சுக்கிரனை விடச் சந்திரனும், சந்திரனை விடச் சூரியனும் இவர்கள் அனைவரையும் விட இராகுவும் கேதுவும் பலம் பொருந்தி விளங்குகின்றனர். இவர்களுக்கு எந்த வீடும் சொந்தமில்லை. அதாவது எந்த ராசியும் இராகுவுக்குச் சொந்தமாக இல்லை. இராகு கேது எந்த ராசியில் இருக்கிறார்களோ, எந்தக் கிரகத்தினால் பார்க்கப்படுகின்றனரோ, எந்த இடத்தின் சேர்க்கை பெற்றுள்ளனரோ அந்த இடத்தின் பலன்களை முழுமையாகத் தருவார்கள். எனவே ஒருவர் ஜாதகத்தில் இராகு நல்ல இடத்தில் இருந்து விட்டால் நல்ல மனைவி, நல்ல வேலைக்காரர்கள், ஆட்சி மற்றும் செல்வாக்கு முதலியன அமையும்.

"சட்டராகுவும் வியத்தில் கேதுவும்

இட்டமாய் குரு கேந்திரம் பெறுவரேல்

அட்டலட்சுமி யோகமாம்"

(சட்டம் ஆறாமிடம் வியம் பன்னிரண்டாமிடம்)

என்று ஜாதக பாரிஜாதம் என்னும் நூல் சொல்கிறது. 3, 6, 11 ஆகிய இடங்களில் இராகு விளங்கினால் இராஜயோகம் கிட்டும் என்று மாருதயோகம் கூறும்.

திருக்கோயிலமைப்பு

கிழக்கு நோக்கியமைந்த இத்திருக்கோயில் நாற்கோபுரங்களும், மூன்று பிரகாரங்களும் மடவிளாகமும், தேரோடும் நான்கு வீதிகளும் கொண்டு விளங்குகின்றது. கோபுர வாசலின் வழியே உள் நுழைந்தவுடன் முன்னே நிடுத்த கணபதி, நந்திதேவர், விநாயகர் காட்சி தருகின்றனர். இடப்பால் சூரிய புஷ்கரணியும் வலப்பால் நூற்றுக்கால் மண்டபமும் உண்டு. புஷ்கரணியருகில் மழுப் பொறுத்த விநாயகர் சந்நிதியை வணங்கிக் கொண்டு, உள்கோபுர வாயிலடைந்து உள்ளே செல்கிறோம். இன்னும் உள்ளே சென்றால் அலங்கார மண்டபத்தையடைகிறோம். அங்கே வாகனங்கள் காட்சி தருகின்றன. நவக்கிரக சந்நிதியும் உள்ளது.

மூலவர் அமைந்த கருவறையை அடுத்த முதல் பிரகாரத்தில் மேல்புறம் விநாயகர், சந்திரசேகர், முருகன் பஞ்சலிங்கம் இலக்குமி, பள்ளியறை முதலிய சந்நிதிகள் உள்ளன. வடப்புறத்தில் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கள் நடராஜப் பெருமான் சந்நிதிகளும் தென்பால் சேக்கிழார் பெருமான், பாலறாவாயர், அவர் தாயார், நால்வர் சந்நிதிகளும் உள்ளன. சேக்கிழார் சந்நிதிக்கு வலப்பால் அமைந்த அதிகார நந்தி சிலாவிக்கிரகம் காண்பதற்கு அரியதொன்று.

சுவாமி கோயில் சோமாஸ்கந்தர் அமைப்புடையது. பெருமான் முருகன் அம்மன் சந்நிதிகள் இங்கு இச்சிறப்பை அளிக்கின்றன. சுவாமி கோயில் கோஷ்டத்தில் மகேஸ்வர மூர்த்தங்கள் உள்ளன.

இத்தலத்தில் மற்றொரு அம்மனாகிய கிரிகுஜாம்பிகை (குன்று மாமுலையம்மை) சந்நிதி மிகவும் சிறப்பு மிக்கது. இவ்வம்பிகை சந்நிதி தனிகோயிலாகக் காணப் பெறுகின்றது. இச்சந்நிதியின் வெளிப்பிரகாரத்தில் சுற்றிலும் சமண முனிவர்கள் சிலைகள் உள்ளன. இத்தலம் ஒரு காலத்தில் சமணர் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததை இவை நினைவூட்டுவதாக உள்ளன. ஊரின் கிழக்கேயுள்ள சன்னாபுரமும் இதனை வலியுறுத்துகின்றது. கிரிகுஜாம்பிகை சந்நிதியின் உட்பிரகாரத்தில் ஐயனார், நவசக்திகளின் சந்நிதிகள் உள்ளன. மூலஸ்தானத்தில் கிரிகுஜாம்பிகை தவக் கோலத்தில் அருள் பாலிக்கிறாள். பக்கத்தில் கலைமகளும் திருமகளும் விளங்குகின்றனர். தேவியின் வடிவம் சிலாவிக்கிரகம் இல்லாமையின் அபிஷேகம் கிடையாது. தை மாதந்தோறும் தைலம் சாத்தப் பெறுகின்றது. இவ்வம்பிகை பலநூறு மக்களின் குலதெய்வமாய்ச் சர்வ சக்தியுடன் அருள் பாலிப்பதை இன்றும் கண்கூடாகக் காணலாம்.

இத்தலபுராணத்தில் பெருமானுக்கு இருவடிவங்களும் அம்மைக்கு இருவடிவங்களும் சொல்லப்படுகின்றன. சண்பக மரத்தடியில் அமைந்த நாகநாதர் சந்நிதியும், அர்த்தநாரீசர் சந்நிதியும் அம்மன் சந்நிதியும், கிரிகுஜாம்பிகை சந்நிதியும் அவை என்பர்.

பிருங்கி முனிவர் மகா சிவபக்தர். சிவனைத் தவிர வேறு எவரையும் வழிபடாதவர். ஏன் கண்ணால் பார்ப்பது கூடத் தவறு என்ற கொள்கை உடையவர். சிவன் வேறு, சக்தி வேறு என்ற நோக்கமுடையவர்.

ஒரு சமயம் சிவனும் பார்வதியும், சேர்ந்திருப்பதைக் கண்ட பிருங்கி முனிவர், சிவனை மட்டும் வலம் வந்து வழிபட்டவர். தானும் சிவனும் ஒரே வடிவமாக இருப்பின் முனிவர் தன்னையும் சேர்ந்து தொழுவார்

என்ற எண்ணத்தில் இறைவனிடம் அவர் உடம்பில் இடப்பாதியைக் கேட்டுப் பெற்றான். இருவரும் அவ்வாறு ஒருங்கிணைந்த கோலத்துடன் இருப்பதைக் கண்ட பிருங்கி முனிவர், வண்டு உருக் கொண்டு இறைவனும் இறைவியும் ஒன்றாக இருந்த வடிவினைத் துளைத்துச் சிவனை மட்டும் வணங்கினார். பார்வதிக்குக் கோபமான கோபம்.

கோபமும் வெறுப்பும் உற்ற பார்வதி ஆத்திரமடைந்து இத்தலத்திற்கேகி, தவ வேடம் பூண்டாள். கோபாக்கினியுடன் கடுந்தவம் புரியும் பார்வதிக்குச் சரஸ்வதியும், இலட்சுமியும் பணிவிடை செய்தனர். கடுந்தவத்தின் பலனாய் இறைவன் அவள்முன் தோன்றி மீண்டும் அர்த்த நாரியாகக் காட்சியளித்தார். இத்தலத்தில் உள்ள அம்பிகை சுயம்பு வடிவானவள். அலைமகளும் கலைமகளும் சேவை செய்யும் கோலத்தில் அம்மையார் காட்சியளிகிறார்.

இத்தலத்து விநாயகர். சண்பக விநாயகர் என்றும் சான்று விநாயகர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். சிவபெருமான் கட்டளைப்படி முதலில் தன்னைப் பூசித்து வழிப்பட்டுச் சான்றாக விளங்கியதால் சான்று விநாயகர் என்றழைக்கப்படுகிறார். மூலவருக்கு நாகநாதர். நாகேச்சுவரர் எனும் பெயர்கள் உன்ன. இரண்டாம் பிரகாரத்தின் தென்மேற்குப் பகுதியில் நாகராஜன் சந்தி உன்னது. தலத்துக்குரிய விருட்சம் சண்பகமரம்.

இத்தலத்தில் பன்னிரண்டு தீர்த்தங்களுள்ளன என்பர். தூரிய தீர்த்தம் தற்போது தூரிய புட்கரணி என்ற பெயரில் கோயிலினுள் உள்ளது. அது தூரியனால் அமைக்கப்பட்டதென்பர். திருநீல தீர்த்தமாவது, பெருமான் தனது துலத்தைப் பூமியில் ஊன்றப்பிலத்தினின்றும் கங்கையை வரச்செய்து, அக்கங்கையானது காவிரி நதி, திரிதூலம் போல மூன்று கிளைகளாகப் பிரிந்து நாட்டாறு, அரிசொல்லாறு, கீர்த்திமானாறு என்று ஓடுகின்றது.

இப்புராணம் வடமொழி மூலத்தினின்றும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. நாகராசன் ஒரு சிவராத்திரியில் நான்கு சாமங்களில் முதல் சாமத்தில் வில்வவனமான குடந்தைக் கீழ்க் கோட்டத்திலும் இரண்டாம் யாமத்தில் சண்பக வனமான இத் திருநாகேச்சரத்திலும் மூன்றாவதில் வன்னி வனமான திருப்பாம்புரத்திலும் நான்காம் யாமத்தில் புன்னைவனமான நாகைக் காரோணத்திலும் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றான். இந்த நான்கு தலங்களும் நாகராசன் பெயராலேயே வழங்கப்படுதல் கண்கூடு.

இத்தலத்தில் பலரும் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றிருக்கிறார்கள். நந்திசேரும் திருநாகேச்சரம் என்று தேவாரம் பேசுகின்றது. துரியன் இங்கே வழிபட்டுப் பேறு பெற்றார். விநாயகர் வழிபட்டுக் கணங்களுக்குப் பதியானார். கௌதமர் வழிபாடு செய்து அகலிகையை அடைந்தார். நளன் இங்கே வணங்கி, இழந்த தன் மனைவியைப் பெற்றான். பராசர முனிவர் வழிபட்டுப் பாவம் நீங்கினார். பாண்டவர் வழிபட்டு, இழந்த தம் செல்வத்தை மீண்டும் பெற்றதோடு இப்பெருமானுக்குக் கார்த்திகை மாதவிழாவினையும் நடத்தினர். வசிட்ட முனிவர் வழிபட்டு நலம் பெற்றார். ஒரு குருவியின் கட்டளைப்படி இந்திரன் இங்கே வழிபட்டு மேன்மையுற்றான். பிரம்மனும் பகீரதனும் வழிபட்டுப் புனிதமடைந்தனர். சித்திரசேனன் எனும் மன்னன் வைகாசியில் விழா நடத்தி, வழிபட்டு நற்புத்திரனை அடைந்தான். ஒரு சிவயோகி கோயிலுள்ள புற்பூண்டுகளைப் போக்கிப் புனிதரானார். நாகமன்னர்களான ஆதிசேடன், தக்ககன் கார்க்கோடகன் ஆகியோர் வழிபட்டனர். செளனக முனிவர் காம மயக்கத்திற்குக் கழுவாய் இங்கே பெற்றார். கதிரவன் வழிபட்டுக் கைவனரப் பெற்றான். நற்குணன் என்னும் முனிவன் கார்த்திகைச் சோமவாரங்களில் விளக்கேற்றி நே பிருந்து, பாம்பு கடித்து இறந்த தன் மகனைப் பிழைக்கச் செய்தான். இராக்கதம், பைசாசம் வேதாளம் முதலியவற்றின் பிணிப்பினினிறும் விடுபட்டுப் பேறு பெற்றோர் பலர்.

இத்தலத்தில் நாகராஜன் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதால் நாமும் வழிபட ஏதுவாக நாகராஜர் சந்நிதி சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. வெளிப் பிரகாரத்தில் விளங்கும் நாகராஜா சந்நிதியில் ராகு காலத்தில் அபிஷேகம் செய்து ராகு, கேது, தோஷங்களையும், சர்ப்ப தோஷங்களையும் சாந்தி செய்து கொள்கிறார்கள். நாகராஜா திருமேனியில் பாலபிடேகம் செய்தால் அது நீலநிற மாறுவதைக் கண்டு பரவசமுறுகிறோம்.

இத்தலத்தில் சம்புமாலி மன்னன் விமோசன வரலாறு மிகச் சுவையானது. கேரள நாட்டு மன்னனான சம்புமாலி, பொன்னால் பல அறங்கள் செய்து வந்தான். ஒரு நாள் காலாங்கிரி முனிவர் அவனிடம் சென்றபோது, அதற்கு முதல்நாளே அவன் அறத்தை முடித்து விட்டானாதலால், அவனால் அம்முனுவருக்குப் பயன் கிட்டவில்லை. வெகுண்ட முனிவர், அவனை அலகையுருப்பெற்று அலைக எனச் சாபமிட்டார். பதைத்த மன்னன் பலவாறாகப் புலம்பி முனிவரிடம் கழுவாய் வேண்டினான். சற்றே மனமிரங்கிய முனிவரும், அவ்வலகையுருவுடன் அவன் ஆயிரத்தெட்டு, சிவத்தலங்களையும் கண்டு வணங்கி இறுதியில் சண்பகவனம் என்னும் திருநாகேச்சரத்திற்கு வந்து

தூரிய புட்கரணியில் நீராடி, ஸ்ரீ நாகநாதப் பெருமானையும், திருகுஜாம்பிகை யம்மையையும் வணங்கிச் சாப நீக்கம் பெறுமாறு கூறினார். அவ்வாறே சம்புமாலி மன்னனும், அலகையுருவுடன் எங்கும் அலைந்து இறுதியில் இத்தலத்துச் தூரிய புட்கரணியில் நீராடி வணங்கி விமோசனம் பெற்றான். அலகையுருக்கொண்ட சம்புமாலியின் உருவம் இக் கோயிலின் அலங்கார மண்டபத்தில் ஒரு தூணில் காணப் பெறுகின்றது. ஆண்டு தோறும் ஆடி மாதத்தில் சம்புமாலி நாடகத்தைச் சிறந்த முறையில் இத்தலத்தில் புதுத்தெருவில் நடத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கிரக தோஷ பரிகாரம்

இராகு பகவானுக்கு ஏதாவதொரு கிழமையில் அபிஷேகஞ் செய்வித்து, கருப்பு வண்ண ஆடை கோமேதக மணி, நீலமந்தாரை, இலுப்பைப்பூ என்பவற்றால் அலங்காரம் செய்து, இராகு மந்திரங்களை ஒதி அறுகம் புல்லால் யாகத்தீயை எழுப்பி, உளுந்து தானியம், உளுத்தம் பருப்புப் பொடி அன்னம் என்பவற்றால் ஆகுதி பண்ணித் தீபராதனை செய்து அருச்சனை செய்து தூப தீப நைவேத்தியம் கொடுத்து, ராகப்பிரியா ராகத்தில் ராகு கீர்த்தனைகளைப் பாடிப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு கற்பூர ஆரத்தி எடுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் இராகுக் கிரக தோஷம் நீங்கும்.

"அரவெனும் ராகு அய்யனே போற்றி
கரவா தருள்வாய் கஷ்டங்கள் நீக்கி
ஆக வருள்புரி அனைத்திலும் வெற்றி
ராகுக் கனியே ரம்மியா போற்றி"

கேது

கேது தோஷம் நீங்கும் கீழ்ப் பெரும்பள்ளம்

ராகுவினுடைய கதைக்கும், கேதுவினுடைய கதைக்கும் ஆரம்பம் ஒன்றுதான். தேவர்களும், அசுரர்களும் பாற்கடலைக் கடந்து அமிர்தம் எடுத்து, விஷ்ணுவானவர் மோகினி ரூபம் கொண்டு, தேவர்களுக்கு அமிர்த்தத்தை அளிக்கும் வேளையில் கேது, தேவர் வேடம் பூண்டு மோகினி வேடம் பூண்ட மகாவிஷ்ணுவின் சக்கரத்தால் துண்டிக்கப்பட்டுத் தலைப்பாகம் ராகு என்றும், உடல் கேது என்றும் பெயராயிற்று. தலையை இழந்த கேது விஷ்ணுவை நோக்கித் தவஞ் செய்து பாம்புத் தலையைப் பெற்றார்.

தலை வெட்டுண்ட கேது, பூமியில் மலையம் என்ற இடத்தில் விழ, அங்கே வாழ்ந்து வந்து மினி என்ற அந்தணரால் எடுத்து வளர்க்கப்பட்டார். அந்தணரிடம் வளர்ந்ததால் கேது ஆன்மீக விஷயங்களைக் கற்றார்.

இவருடைய நிறம் கருப்பு. இவருக்கு இரண்டு கரங்கள் உண்டு. ஒரு கரம் அபய முத்திரையுடனும், மற்றொரு கையில் கதையையும் வைத்துக் கொண்டிருப்பார். இவருக்கு எட்டுப் பிள்ளைகள் உண்டு. இவருடைய வாகனம் கழுகு. இவருக்குப் பிடித்தது இரத்தினம். கொள்ளு உகந்த தானியம். செவ்வலரி மலர்களை விரும்பி அணிபவர். முருகனுக்கு வெண்சாமரம் வீசி மகிழ்பவர். இவர் சிறந்த சிவபக்தர். அதீதமான தவவேள்வியில் ஈடுபட்டு உலக பந்தங்களிலிருந்து விடுவிப்பவர். அதே சமயம் சகல சௌபாக்கியங்களையும் அருள்பவர்.

ராகுவும், கேதுவும் தாங்கள் இருக்கும் ராசிக்கு ஏற்பவும், சேர்ந்துள்ள கிரகங்களின் தன்மைக்கு ஏற்பவும் பலன்களைத் தருபவர்.

இவர் பிறப்பினால் அசுர குலத்தைச் சேர்ந்தவர். இவருடைய இயற்பெயர் ஸ்வரபானு. பாட்டனார் காசிப முனிவர். இவருடைய சந்நிதி நாகை மாவட்டத்தில் தரங்கம்பாடி வட்டத்தில் கீழ்ப்பெரும் பள்ளம் என்னும் சிறு கிராமத்தில் நாகநாதர், ஆலயத்தின் கண் உள்ளது.

இத்தலத்திற்குச் செல்லச் சீர்காழியிலிருந்து திருவெண்காடு வந்து அங்கிருந்து இத்தலத்திற்குச் செல்லலாம். மயிலாடுதுறையிலிருந்து வாணகிரி செல்லும் வழித்தடத்தில் இத்தலம் உள்ளது.

புராண வரலாறு

தேவர்களும், அசுரர்களும், மந்தாரமலையை மத்தாக நட்டு, வாசுகி என்ற பாம்பைக் கயிறாக்கி, பாற்கடலைக் கடைய அதிலிருந்து தோன்றிய ஆலகால விஷத்தைச் சிவபெருமான் உண்டு நீலகண்டனாக மாறினார்.

தேவர்களின் சாதுர்யத்தாலும், மோகினியின் துழ்ச்சியினாலும் அசுரர்களுக்கு அமிர்தம் கிடைக்காது போகவே, கடையும் கயிறாக இருந்த வாசுகியைச் சின்னா பின்னப்படுத்தி, வைக்கோல் பழுதைப் போல் சுருட்டி ஒரு மூங்கில் காட்டில் எறிந்தனர், அசுரர்கள். உடல் நைந்து உயிர் போகும் நிலையில் இருந்த அப்பாம்பின் வாலிலிருந்து உயிர் தலைக்கேற, வாசுகி பிழைத்துக் கொண்டது. அவ்வாறு உயிர் பெற்ற வாசுகி, தன்னுடைய விஷத்தை எல்லாம் வல்ல இறைவனான சிவபெருமான் அருந்தியதைக் கேட்டு மனம் வருந்தி, அவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்க தவம் செய்தது. வாசுகியின் தவத்தை மெச்சிய சிவன், அவன் முன் தோன்ற, வாசுகி சிவனிடம் மன்னிப்பு வேண்டியும், அருள் கூர்ந்து மூங்கில் காட்டில் கோயில் கொண்டு அங்கு வருவோரின் துயர் தீர்க்க வேண்டும் என வேண்டிக் கொண்டது.

அதைக் கேட்ட சிவபெருமான் மகிழ்ந்து அவ்வாறே அம்மூங்கில் காட்டிற்கு நடுவில் நாகநாத சுவாமி என்று பெயர் தாங்கி செளந்தர நாயகியம்மையுடன் எழுந்தருளி இன்றும் அருள் பாலித்து வருகிறார்.

இத்திருக்கோயில் இருக்கும் இடம் நாகநாதன் கோவில் எனவும், வாசுகி தவம் செய்த இடம் மூங்கில் தோப்பு எனவும் இன்றளவும் பெயர் வழங்கி வருகிறது. இத்தலத்தின் தல விருட்சம் மூங்கில்.

இக்கோயில் கிழக்கு நோக்கியுள்ளது. இதற்கு இராஜகோபுரம் கிடையாது. கோயிலின் முன் நாகதீர்த்தம் அமைந்துள்ளது. அதன் கீழ்க்கரையிலும் மேற்கரையிலும் அரசும் வேப்பமரமும் உள்ளன. நாக தோஷமுள்ளவர்கள் இம்மரங்களின் கீழ் நாகப் பிரதிஷ்டை செய்யலாம்.

இராஜகோபுரம் இல்லையெனினும் நாற்புறமாக உயரமான மதில்கள் உள்ளன. ஆலயத்தின் உள் நுழைந்து வலது பிரகாரத்திற்கு வந்தால் மேற்குப் பிரகாரத்தின் திருமானிகைப் பத்தியில் விநாயகர், வள்ளி தெய்வானையுடன் கூடிய சுப்பிரமணிய சுவாமி, துர்க்கை, இலட்சுமி நாராயணர், மகேஸ்வரி, கெஜலட்சுமி, ஆகிய தெய்வத் திருவுருவங்களைத் தரிசிக்கலாம்.

கிழக்குப் பிரகாரத்தில் திருமானிகைப் பத்தியில் சனீஸ்வரர், பைரவர், சம்பந்தர், நாகர் மற்றும் துரியன் ஆகியோர்களது சன்னிதிகள் உள்ளன.

இங்குதான் மேற்கு நோக்கி நின்ற நிலையில் கேது எழுந்தருளியுள்ளார். தேகம் தெய்வ வடிவிலும், தலை ஐந்து தலை நாக வடிவிலும் தோற்றமளிக்கிறது. இரு கைகளும் கூப்பிய நிலையில் உள்ளார்.

இவரை வணங்கியதும் மூலவர் சந்நிதிக்கு எதிரேயுள்ள நந்தியையும், பலிபீடத்தையும் வணங்கி மகாமண்டபத்தில் உள்ள கருவறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் இலிங்க வடிவில் உள்ள நாகநாத சுவாமியைத் தரிசிக்கலாம்.

மூலவரை வணங்கிய பின், அர்த்த மண்டபத்தில் உள்ள பஞ்ச மூர்த்திகள், நடராஜப் பெருமான், மற்றும் கேது ஆகிய தெய்வங்களைத் தரிசித்து, திரும்ப மகா மண்டபத்திற்கு வரும்போது தெற்கு நோக்கியுள்ள சந்நிதியில் செளந்தர்ய நாயகியைத் தரிசிக்கலாம்.

இத்திருக்கோயில் காலை 7 மணி முதல் 12 மணி வரையிலும் மாலை 4 மணி முதல் 8 மணி வரை திறந்து இருக்கும். வழக்கமாக நான்கு கால பூஜை இங்கு நடைபெற்று வருகிறது.

கிரக தோஷ பரிகாரம்

கேது பகவானுக்கு ஏதாவதொரு கிழமையில் அபிஷேகம் செய்வித்து, பலவர்ண ஆடை, வைடூர்ய மணிசெவ்வல்லி மலர் என்பவற்றால் அலங்காரம் செய்து கேது மந்திரங்களை ஒதித் தருப்பையினால் யாகத்தீயை எழுப்பிக் கொள்ளுத் தானியம், கொள்ளுப் பொடி அன்னம் என்பவற்றால் ஆகுதி பண்ணித் தீபாராதனை செய்து அருச்சனை செய்து தூப தீப நைவேத்தியம் கொடுத்து ஷண்முகப்பிரியா ராகத்தில் கேது கீர்த்தனைகளைப் பாடி பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு கற்பூர ஆரத்தி எடுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் கேதுக் கிரக தோஷம் நீங்கும்.

"கேதுத் தேவே கீர்த்தித் திருவே
பாதம் போற்றி பாபம் தீர்ப்பாய்
வாதம் வம்பு வழக்குக ளின்றி
கேதுத் தேவே கேண்மையாய் ரக்ஷி "

❧ சுபம் ❧

நவக்கிரக நாயகர்களின் பெருமையும் ஸ்தோத்திரமும் வழிப்பட உகந்த இடமும், வழித்தடங்களின் அட்டவணை விவரம்

வ. எண்	கிரகம்	இராசி	திசை	அதி தேவதை	மலர்கள்	சமித்துக்கள்	தானியங்கள்	வாகனங்கள்	நவரத்தினங்கள்	சாதி	உலோகங்கள்	நிறங்கள்	இடம்	வழித்தடம்
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	சூரியன்	சிம்மம்	கிழக்கு	சிவன்	செந்தாமரை	எருக்கு	கோதுமை	தேர் மயில்	மாணிக்கம்	ஆண்	தம்பாக்கு	சிவப்பு	சூரியனார் கோ.தரு. மாவட்டம்	இரயில்: மயிலாடுதுறை TO சும்பகோணம் செல்லும் வழியிலுள்ள ஆடுதுறை நிலையத்திலிருந்து 1கி.மீ தூரத்தில் உள்ளது பஸ்: சும்பகோணத்திலிருந்து
2	சந்திரன்	கடகம்	தென் கிழக்கு	பார்வதி	வெள்ள அலரி	முருக்கு	பச்சையரிசி	முத்து வீமானம்	முத்து	பெண்	ஈயம்	வெள்ளை	திங்கடூர் தஞ்சை மாவட்டம்	பஸ்: தஞ்சாவூர் TO திருவையாறு அருகில் உள்ளது. சும்பகோணத்திலிருந்து திருவையாறு பஸ்சில் போகவும். திருவையாறிலிருந்து 3 கி.மீ
3	செவ்வாய்	மேஷம்	தெற்கு	முருகன்	செண்பகம்	கருங்காலி	துவரை	அன்னம்	பவளம்	ஆண்	செம்பு	சிவப்பு	வைத்தீஸ்வரன் கோவில் காயத்தேயில்லத்த மாவட்டம்	இரயில்: சிதம்பரம் TO மயிலாடுதுறை 14கி.மீக்கு இடையில். பஸ் மயிலாடுதுறை TO சீர்காழி இடையில் உள்ளது
4	புதன்	மிதுனம்	வட கிழக்கு	திருமால்	வெண்காந்தர்	நாயுருவி	பச்சையிறு	குதிரை	மரகதம் (பச்சை)	அலி	பித்தளை	பச்சை	திருவங்காடு தாசை காயத்தேயில்லத்த மாவட்டம்	பஸ்: சீர்காழியிலிருந்து பஸ் எண்:5 மயிலாடுதுறை TO பூம்புகார் கேள் ஸ்தல மாசிய பெரும்பள்ளம் ஆகிய ஸ்தலங்கள் இருந்து பஸ் வசதி உண்டு.
5	சூரு	தனுசு	வடக்கு	பிரம்மா	முல்லை	அரசு	கடலை	யாணை	பூட் பராகம்	ஆண்	பொன்	மஞ்சள்	ஆலங்குடி தஞ்சை மாவட்டம்	பஸ்: சும்பகோணம் TO மன்னார்குடி சாலை யில் 7கி.மீ. உள்ளது. தஞ்சாவூர் நீடமங்கலம் இறங்கி சும்பகோணம் பஸ்சில் ஏறவும்.
6	சுக்கிரன்	ரிஷபம்	கிழக்கு	வள்ளியம்மை	வெண்தாமரை	அத்தி	மொச்சை	கருடன்	வைரம்	பெண்	வெள்ளி	வெள்ளை	சூர்சனார் தஞ்சை மாவட்டம்	பஸ்: சூரியனாகோவிலிலிருந்து 2வது கி.மீ உள்ளது
7	சனி	மகரம்	மேற்கு	எமன்	கருங்குவளை	வன்னி	எள்	காகம்	நீலம்	அலி	இரும்பு	கருமை	திருநள்ளாறு பாண்டிச்சேரி மாதிலம்	பஸ்: சும்பகோணம் TO காரைக்கால் அருகில் 5வது கி.மீ உள்ளது.
8	இராசு	-	தென் மேற்கு	பத்ரகாளி	மந்தரை	அறுகு	உளுந்து	ஆடு	கோமே தகம்	பெண்	கருங்கல்	கருமை	நாகேஸ்வரம் தஞ்சை மாவட்டம்	இரயில்: மயிலாடுதுறை TO சும்பகோணம் பஸ்: சும்பகோணம் TO காரைக்கால்
9	கேது	-	வட மேற்கு	இந்திரன்	செவ்வல்லி	தருப்பை	கொள்ளு	சிங்கம்	வைஞ்சியம்	அலி	துருக்கல்	சிவப்பு	பெருபள்ளம் (வாணிகிரி) சீர்காழி தாலுகா காயத்தேயில்லத்த மாவட்டம்	பஸ்: மயிலாடுதுறை TO பூம்புகார் செல்லும் வழியில் உள்ள தாம் குளத்திலிருந்து சிறிது தொலைவில் உள்ளது. திருவெண்காட்டிலிருந்து பூம்புகார் செல்லும் வழியில் உள்ளது.

P. Annamalai, B.Sc.,

SWATHI OFFSET

DTP, OFFSET & SCREEN PRINTING

- ☛ Letter Head
- ☛ Visiting Card
- ☛ Notice
- ☛ Bill Book
- ☛ Invitation
- ☛ Leaflets
- ☛ Book work
- ☛ Sticker
- ☛ Pamphlets

"SWATHI ARCADE" 73/1, SALAI ROAD,
THILLAI NAGAR, TIRUCHY - 18.

☎ 763744 (PP)

